

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר הדלקת נרות חנוכה

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתָיו וְצָנָנוּ לְהַלְיכָה גָּרֶב שֶׁל חֲנֻכָּה.

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעִשָּׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ בִּימִים הַהֵם בָּזְמָן הַזֶּה.

בערב הראשון אומר :

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחַנָּנוּ וְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזָמָן הַזֶּה.

לאחר שהדליק הנר הראשון אומר :

הנרות הללו אָנוּ מְדָלִיקִין, על הניטים (ועל הפְּרָקָן) ועל הגבירות ועל התקשוות ועל הנפלוות (ועל הנחמות), שעשית לאבותינו בימים ההם בזמנם, על ידי פְּתַנְיָה קָדוֹשִׁים. וכל שמוות ימי חנוכה הנרות הללו (לן) קָרְשָׁם, ואין לנו רשות להשפְּלָשׁ בָּהֶם, אלא לראותם בלבד, כדי להודות לשמהם (נ"א : לשמהם הגדול), על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך.

ואומר זה המזמור :

מִזְמֹר שִׁיר־חֲנֹכָת הַבַּיִת לְדוֹד. אַרְומָמָךְ יְיָ כִּי דְלִיתָנִי, וְלֹא־שְׁמַחַת אַיִּבָּי לִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁוֹעֲטֵי אֶלְיךָ וּתְרַפֵּאָנִי. יְיָ הַעַלְמִת מִן־שָׁאוֹל נְפָשִׁי, חִיתָנִי מִירְדִּיבָר. זָמָרוּ לִיְיָ חֲסִידִים, וְהַזּוֹרֶר לִזְכָר קָרְשָׁוֹ. כִּי רָגַע באפוֹתִים בְּרַצְנוֹן, בְּעָרְבָּה לִין בְּכִי וּלְבָקָר רַנָּה. וְאַנְיָ אָמַרְתִּי בְּשָׁלוֹן, בְּלָאָמוֹת לְעוֹלָם. יְיָ, בְּרַצְנוֹנָה הַעֲמֹדָתָה לְהַרְרִי עַז, הַסְּטוּרָת פְּנִינָה קִיִּתִי נְבָהָל. אֶלְיךָ יְיָ אָקְרָא, וְאֶל־אֶדְךָ אָתְחָנָן. מַה־בָּצָע בְּדָמִי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁמַת, הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה, הַיָּגִיד אַמְתָף. שְׁמַעְיָי וְחַגְגָנִי, יְיָ הַיְהָעָזָר לִי. הַפְּכָת מִסְפָּדי לְמַחְוֵל לִי, פְּתַחַת שְׁקִי, וְתַאֲגָרְנִי שְׁמָחָה. לְמַעַן יַזְפַּר כְּבוֹד וְלֹא יַדַּס, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אָזְךָ.

יש נוהגים לשיר (ס"י מרדכי חזק):

מְעוֹז צוֹר יִשּׁוּעָתִי. לך נאָה לשבָּח. תַּפְּכוֹן בֵּית תְּפָלָתִי. וּשְׁם תֹּקֶה גְּנוּבָּה. לעת
פָּכִין מְטוּבָּה מִאָר הַמְּנֻבָּה. אָז אָגָּמֶר. בְּשִׂיר מִזְמוֹר. חֲנַכְתְּה המְזֻבָּה:

רְעוֹת שְׁבָעָה נְפָשִׁי. בִּגְוֹן פְּחִי כָּלה. חַי מַרְרוֹ בְּקָשִׁי. בְּשֻׁעְבוּד מְלֻכּוֹת עֲגָלָה.
 וּבִידּוֹ הַגְּדוֹלָה. הַוֹּצִיא אֶת הַסְּגָלָה. חִיל פְּרָעָה. וְכָל-זְרָעָוָה. יְרָדוּ בְּאָבִן מִצּוֹלָה:
דָּבִיר קָדוֹשׁ הַבְּיָאנִי. וְגַם שֵׁם לֹא שְׁקָטָתִי. וּבָא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלָנִי. כי זָרִים עֲבָדָתִי.
 וְיַיִן רָעֵל מִסְכָּתִי. כְּמַעַט שְׁעַברָתִי. קָז בְּבָל. זְרָבָל. לְקָז שְׁבָעִים נוֹשָׁעָתִי:
כְּרוֹת קוֹמָת בְּרוֹשׁ בְּקָשׁ. אַגְּנִי בָּן-הַמְּדָתָה. וְנַהֲיוֹת לוֹ לְמוֹקָשׁ. וְגַאוֹתָו נְשָׁבָתָה:
 רָאֵשׁ יִמְיָנִי נְשָׁאתָת. וְאוֹרֵב שְׁמוֹ מִתְחִית. רָב בְּנִינוֹ. וְקָנְנִינוֹ. על קָעֵץ פְּלִיטָה:
 יְנִינִים נְקַבְּצָו עַלִי. אָזִי בִּימִי חִשְׁמָנִים. וּפְרַצְוּ חֻומּוֹת מְגַדְּלִי. וּטְפַמְּאוֹ בֶּל הַשְׁמָנִים.
 וּמְנוּתָר קְנָקָנִים. נְعָשָׂה נֵס לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בְּנִיה. יְמִי שְׁמוֹנָה. קְבָעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:
חַשּׁוֹר ָרוֹעֵן קָדוֹשׁ. וּקְרוּב קָז הַיְשָׁוָעָה. נְקוּם נְקַמְתָה עַבְדִּיךְ מְאַמָּה הַרְשָׁעָה.
 כי אַרְכָּה הַשְׁעָה. וְאַיִן קָז לִימִי הַרְשָׁעָה. דְּחָה אַקְמוֹן בְּצַל צְלָמוֹן. הַקְּם רְעוּים
 שְׁבָעָה:

סדר קריית התורה בחנוכה

מזמור לחנוכה: "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (עמ' 41).

ביום הראשון קוראים: במדבר ו, כב-כז; ז, א-ג.

כהן וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אָהָרֹן וְאֶל-בְּנֵיו לאמר
 פֶּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרֶךְ יְהוָה וִישְׁמָךְ: יָאָר
 יְהוָה פְּנֵיו אֲלֵיכְךָ וַיְחַנֵּךְ: יִשְׁאָה יְהוָה פְּנֵיו אֲלֵיכְךָ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם: וְשְׁמוֹ
 אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶנְיַי אֶבְרָכָם:

וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלוֹת מִשָּׁה לְקָיִם אֶת-הַמְּשֻׁבָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ
 אֹתוֹ וְאֶת-כְּלָל-כְּלִיו וְאֶת-הַמְּנֻבָּה וְאֶת-כְּלָל-כְּלִיו וַיִּמְשַׁחֵם וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם:
 וַיִּקְרִיבוּ נְשִׁיאָיִי יִשְׂרָאֵל רְאֵשִׁי בֵּית אֲבָתָם הַם נְשִׁיאָיִי הַמְּתָת הַם
 הַעֲמָדִים עַל-הַפְּקָדִים: וַיִּבְיאוּ אֶת-קְרָבָנוּם לִפְנֵי יְהוָה שְׁש-עֲגָלָת אָבָ

וישני עשר בקר עגלת על-שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני הפסךן: לוי ויאמר יהוה אל-משה לאמר: קח מאם ויהי לעבד את-עבדת האל מועד ונמפה אותם אל-הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר גמן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר גמן לבני מרים כפי עבדתם ביד איתמר בן-אברה הכהן: ולבני קהת לא גמן כי-עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום הפסח אותו ויקריבו הנסייאם את-קרבנות לפניו המזבח: ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את-קרבנות לחנכת המזבח: ישראל ויהי המקירב ביום הראשון את-קרבנו נחשותן בן-עמניניב למיטה יהינה: וקרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל במשקל שנייהם מלאים סלת בולולה בשמן למנחה: כפ אחית עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן-עמניניב:

ביום השני קוראים: במדבר ז, יח-כג.

כהן ביום השני הקרב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: הקרב את-קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל במשקל שנייהם מלאים סלת בולולה בשמן למנחה: כפ אחית עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן-צוער:

ישראל חזר מ"כיום השני" עד "קרבן נתnal בן צווער" וכן על זה הסדר בשאר ימים.

ביום השלישי קוראים: במדבר ז, כד-כט.

כהן ביום השלישי נושא לבני זבולון אליאב בן-חלין: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים כבשים בניישנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלין:

ביום הרביעי קוראים: במדבר ז, ל-לה.

כהן ביום הרביעי נושא לבני ראיון אליצור בן-שדיאור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד אילם חמשה עתדים בקר שניים אילם חמשה עתדים כבשים בניישנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

ביום החמישי קוראים: במדבר ז, לו-מא.

כהן ביום החמישי נושא לבני שמעון שלמייאל בן-צוריישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בניישנה חמשה זה קרבן שלמייאל בן-צוריישדי:

ביום הששי קוראים: במדבר ז, מב-מד.

כהן ביום הששי נושא לבני אליעזר בבן-דועיאל: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בshell הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן אליעזר בבן-דועיאל:

ביום השביעי קוראים: במדבר ז, מה-נג.

כהן ביום השביעי נושא לבני אפרים אלישמע בבן-עמיהו: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בבן-עמיהו:

ביום השmini קוראים: במדבר ז, נד-ח, ד.

כהן ביום השmini נושא לבני מנשה גמליאל בבן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בבן-פדהצור: ישראל ביום התשיעי נושא לבני בנימן אבידן בבן-גדעוני: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה

מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנִי-שָׁנָה חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֶבְּיָזָן בְּנוֹ-גָדָעָנִי: בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נְשִׁיא לְבָנִי דָן אֲחִיעָזָר בְּנוֹ-עַמִּישָׁדִי: קְרָבָנו קָעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֶבְּיָזָר בְּנוֹ-עַמִּישָׁדִי: בַּיּוֹם עֲשֵׂת עָשָׂר יּוֹם נְשִׁיא לְבָנִי אֲשֶׁר פָגָעִיאָל בְּנוֹ-עֲכָרָן: קְרָבָנו קָעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן פָגָעִיאָל בְּנוֹ-עֲכָרָן: בַּיּוֹם שְׁנִים עָשָׂר יּוֹם נְשִׁיא לְבָנִי נְפָתְּלִי אֲחִירָעָב בְּנוֹ-עֲיָנָן: קְרָבָנו קָעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה בְּכָשִׂים בְּנִי-שָׁנָה חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֲחִירָעָב בְּנוֹ-עֲיָנָן: זֹאת חַנְכָת הַמִּזְבֵּחַ בַּיּוֹם הַמִּשְׁחָה אֲתָה מְאָת נְשִׁיאָי יִשְׂרָאֵל קָעָרָת כֹּסֶף שְׁתִים עָשָׂר זָהָב מַזְקָנִי-כֹּסֶף שְׁנִים עָשָׂר כְּפֹת זָהָב שְׁתִים עָשָׂר: שְׁלָשִׁים וּמְאָה הַקָּרְבָּה הַאַחֲת כֹּסֶף

וְשָׁבָעִים הַמּוֹרֵךְ הַאֲחֵר כֹּל כֶּסֶף הַכְּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבָּעֶם-מֵאוֹת בְּשֶׂקֶל הַקְדֵשׁ : בְּפֶפּוֹת זָהָב שְׁתִים-עֲשָׂר מְלָאת קְטָרָת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה כְּבָשׂ בְּשֶׂקֶל הַקְדֵשׁ כָּל-זִהָב הַכְפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה : כָּל-הַבְּקָר לְעַלְה שְׁנִים עֲשָׂר פְּרִים אַיִלִם שְׁנִים-עֲשָׂר כְּבָשִׂים בְּגִינִישָׁנָה שְׁנִים עֲשָׂר וּמִנְחָתָם וַיְשִׁיעֵרִי עֲזִים שְׁנִים עֲשָׂר לְחַטָּאת : וְכֹל בָּקָר זָבָח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה פְּרִים אַיִלִם שְׁשִׁים עֲתָדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים בְּגִינִישָׁנָה שְׁשִׁים זֹאת חַנְפָת הַמּוֹבֵח אַחֲרֵי הַמְּשִׁיחָה אֶתְהָזֵן : וּבְבָא מֵשָׁה אֶל-אַהֲל מָזֵעַד לְדִבָר אֶתְהָזֵן וַיִּשְׁמַע אַתְ-הַקְוֹל מִדְבָר אֶלְיוֹ מִעֵל הַכְפָרָת אַשְׁר עַל-אַרְן הַעֲדָה מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַיִּדְבֶּר אֶלְיוֹ : וַיִּדְבֶּר יְהֹוָה אֶל-מֵשָׁה לְאמֹר : דִבֶר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶמְרַת אֶלְיוֹ בְּהַעֲלָתך אַת-הַגְּנוֹת אֶל-מוֹל פָנֵי הַמְנֻרָה יָאִירוּ שְׁבֻעָת הַגְּנוֹת : וַיַּעֲשֵׂה בֶן אַהֲרֹן אֶל-מוֹל פָנֵי הַמְנֻרָה הַעַלְה גְּרָתִיה כִּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אַת-מֵשָׁה : וְזֹה מְעֵשָׂה הַמְנֻרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד-יִרְכָה עַד-פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כְמַרְאָה אַשְׁר הָרָא יְהֹוָה אַת-מֵשָׁה בֶן עֲשָׂה אַת-הַמְנֻרָה :

יוצר לשבת ראשונה או יחידה של חנוכה לר' יוסף בר שלמה מקרקושונה

סדר א"ב (כל בית ט פעמיים), יוסף בר שלמה.

אודך כי אנפה ותשוב. אונך הטית שזען לקש. איבתי בקש בעלעת לנשבר: אבינה ואזכרה ימי קדם. אשר קראוני מנכמת אדם. אותן תותםagiַה ולא ארדים: אשיתה צרות ונקמת אנטיווכס. אבח חסידי ומישיח נכס. אוילוי עמי בהקריזוני להרבס: לעז ולעד סוטי פלדות. במו רוכבים שנוטי לפידות. מופת הראות בעיר נקבות. קדוש:

באו און פריצים ללשון. בחרי אף המליך לעשן. بعد להכרית שרוצאי גשן: בעריה חמתו ויתא בפתח. בלה בשרי ותיתי שפע. ביערים חביית פבחמות לחתע: בכלותו להשמד עם ו לרפס. באר לשר צבאו פיליפוס. ברית להעברי ופסלו לתרפס:

גוזר מי בחריר יפגל. גם מושך ערלה לעגל. גויהם להשליך וHAMAN מלסגול: גואלי בפת בגו ובאליל חיה. גברו בתקם שת לשאה. גרע וכלה נוצרי תושיה: גבירות שטים בגינן מלא. גלן בן בשדיין נתלה. גורים ואמותם מגן הפיליג':

דמו לטיג' בזביחם אלעד. דתו שמר ועז נאזר. דח ויבזו לדברי האCKER: דבר דאגתי על נפשך. דרש אדרש מבשר קדשך. דם במו האמןתי ואנטשך: ק疗效 בן תשעים אנגבי. דחל אלקי במרמה פמליכי. דבריך בלה זנחותים מלחה פבי:

הלווה יאחו צדיק דרכו. הישיש בשורות נהרג בערכו. הבוחר יוסף אמרץ ברכו: העל אלה לא תפקל. האפיר והשער בחרזוך ליקוד. בראש והרגל והזקן והקדקן: הפט זילר את כל התלאה. ההשינה עדת צולעה ונלהה. הלועלים תזונח ברפת חלאה: לאביבעה עוד מקרה שבעה. ותיקים ואחים המימי דעתה. וקלם באש

בשוו נתחה: וועל לא אכלו מזבחו. וידבקו בעיטה תבל בלחו. רושפם נבל באכזריות רוחו: ומחבת נחשת באור רפת. ויפשח הראzon נתח נתח. ועור ראשו חשף בתותח:

哉 נזם להחריג ששת אחיו. זד יהיר בעברת טוחין. זפקם ככבש אלוף בחחיו: זם אפתח השבי עי קטנם. זהב אעשיך אליו נם. זמנתייך לי למשגה קומם: זרן העלם טוב לבחר. זעק הרגני למה תאחר. גונתי להשפות לאל אחר:

חם וייחר מושל רשע. חזק מכותיו בלי פשע. חפן הילך ולסבלם שיעיש: חזה הורם משפטינו בניה. חמתה נפשה עלי ניניה. חלה ותשב רוחה לקויניה: חממי אם גבר לעבר. חסידים אלו ובריגתם זלך. חן ברוני בלהקה וכור:

טרפּשׁ עוד מדון מגרה. טפטופּי אשר לא ימירה. טמוסי יוני החי יקרה: טבּס זכר שמוי יהודי. טבוח וקרוץ כמו גדי. טריה ובקרת להכבוד בשלדי: טהר טבילת מקונה החדייל, טס קדושים מנשיהם להבדיל. טרחים סקרפת גס להגדיל:

יחיד ונשא שוכן שםים. ימן לבלם מקומות מים. יען חסידיו מיחדי פעמים: יסף ידו לתעב המון. יידיות בית לאיש בזמן. ישכבה אז תחללה ההגמון: יתדר זאת נתקעה לגדר. ירחים ארבעים וארבעה חදש. יהודיה הסעה בהן הקדש:

כונתלא ספק ושדי חנן. כפסה לחשمونאי בית יוחנן. כנסום במשחה בחיפה להתלוון: כל-עדיה פחחה הפלחה. כוס מזגה ל夸ורי היליא. בבשו עינויים מהבית צלה: כבד שצף האח לעטה. בבירים קרואים פה להטערימה. כונדים איך עצמת קקדשה ערמה:

למו השיבה גות יפה-פה. לי איך תישרוני ברמיה. לעREL וטמא פשכיבוני ערייה: לבשה רוח או יהודה. לבו מלאו גבורה ענודה.

לחש ויקנא קנאה בבדה: לקט הדרס וכל מני בשמים. להgil כמו בגיל והנומים. להתעדות לעיל חקו משלימים:

מִרְחֹק בָּשָׁקֶפֶם מַזְמָרִים וְחוֹגָגִים. מלל אילו השרים ומנהיגים. מעטה נכסו בניםosi ערוגים: משרפיו ומחנהו חוצה הניס. מפתחה ואחיו פנימה הכנס. מכבי יהודה גבורה השניות: ממאסת עז הדקירות המזגה. מעכו לנמרים רדף המלחנה. מתחם וכלהם וגיאד לאוליפירנה: נסע ויאסף המונע להק米尔. נח קרוב מצוון מיל. נע לבבי כעיר וככaramel: נדבר עם לשוב למוחלים. נאנחים בצום ובכי כלם: נחמדים מפו הגו בפלילים: נבא לפלאה הגמוני אכיוור. נדיב ויועץ דוכוס ואפיפיור. נצרו חכם ויציתוך בכיר:

סוטן בהאזור עליו הגער. סח להוקיעו בבודו להבעיר. סמוך מבוא שער העיר: סעף מחר הקירה באג'יל. סיפוי בראש זה אתחיל. סנגורון משנאי עבר השחל: סכנתני בלילה ההוא יהודית. סודה ברוך וטעם עדית. סוחרה לעמה ולין לפידית:

עיר ויושביה בכשר בחרוזה. עליה ותולך עמה שפחחה. על יי' השיליכה יהבתה: עמדה בראש מחות האויב. עליזותיו להפה וחליו לדיב. על ראשו גמולו לחיב: עדי יפיה הגידו לפלאה. עלמה כמו אין לפלאה. ערבה עליו ולהביה הלה:

פ' מה דרכך המשמעני. פ' מה מפשחת נביים אני. פותרים עליך מלפי וקציני: פטע פתאום בעת מחר. פגוזיך יתצוו העיר בפחד. פסעתי לבשך אל תאהר: פורה בדרכך במוחמתך. פקד וזכור את אמתך. פרחי משבחתך ישרתו בביתק:

צפאי כל שאלה אמלא. צבוני אם תעשי מלכילה. צאצאי בית אביך אעלה: צראה לו אינני טהורה. צו להעbir קול וגורה. צורו מהגיא בועלמה המטההרה: צהיל פסוס מיין וכברפר. צבאינו למשתה שמנים השפר. צוארו לצוד שתה ויישבר:

קָרְפַּתּוֹ אֶזְ שְׁנַת פְּרִדְמָה. קְרוֹאֵיו נָמוֹ הַנְּעָרָה לְפָגָםָה. קְרָדְקוֹ הַשְּׁכֵב וְקִישָׁן נְדָמָה: קְמוֹ חִישׁ וְפָנוֹ לְדָרְךָם. קָלוֹ רְגָל מַעַל מַלְכָם. קְדוֹמוֹ וְיִרְצָאוּ לְאַהֲלֵי סָכָם: קְרוֹאָה יִרְאָתְךָ וּמִשְׁבָּלָת. קְצָחָה גַּלְגָּלָתוֹ כֶּרֶאשׁ שְׁבָלָת. קְמָתָו וְהַבִּיאָתוֹ לְהִיטִּיב תֹּחַלְתָּ:

רְאוּהוּ וְלֹא הָאמִינִי לְהָ. רְצִי לְאִישׁ בְּקִצְפּוֹ פְּלָה. רְחַשׁ הוּא רְאַשׁוֹ בְּאַלְהָ: רְמַשׁ הַהְוָא גָּדוֹלָה שְׁמָחוֹת. רְחַקּוֹ וְיִנוֹסֹו יְגֻון וְאַנְחֹות. רְוֹדָף וְמַתְנָקָם בְּהָרָףּ לְמַחוֹת: רְקָדוֹ וְחַדוֹּ כָּל הַלִּילָה. רְנָן הַנְּעִימָו לְנוֹרָא עֲלִילָה. רְחַפּוֹם וּפְקָדָם בְּפֶסֶחׁ וְחַמְלָה:

שְׁמָר כְּהַקְרִין וְהַבָּקָר אוֹר. שְׁאָנוּ לְקוֹל אֲדִיר וְנוֹאָר. שְׁמָעָה יִשְׂרָאֵל זְיַיְהָ לְבָאָר: שׂוֹדִים בְּשָׁמָעָם הַמּוֹלֵת הַהְמוֹן. שְׁחוֹ לְהַקִּיזָה הַמֶּלֶךְ וְלִכְמָן. שְׁזַפְּוִיהוּ מַתְּמַשְׁבָּבּ בְּאַרְמוֹן: שְׁאוֹנָם נְכַנָּע וְתִבְרָח רַוְתָם. שְׁחַחְיוּ וְחַגְרוּ בְּפִמְדָר אַבְּחָם. שְׁוֹבֵיכֶם רְדָפּוֹם וְהַכּוֹם לְפִלְלָחָם:

תְּמוּמָם וְהַרְגוּמָם תְּלִי תְּלִים. תְּזָדוֹת וְשִׁיר סִיגּוֹ סְגִוְלִים. תְּקַף הַגָּס קְבָעוֹ מִשְׁכִּילִים: תְּחַמּוֹ הַלְּלָל לְגַמֵּר שְׁמוֹנָה. תְּכַן גְּרוֹתָה לְהַעֲלוֹת בְּרִנְנָה. תְּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תְּאָמֵן הַיּוֹם שְׁבָת וְחַנְכָה. תְּפָאָר בְּעַנְיָנִים בְּעַנְיָנִה וְרַבָּה. תְּעִירָךְ נִצְחָה לְךָ הַמְּלִוְיכָה: יְחִידִיךְ וַיְדִידִיךְ סָלה פְּקָדוֹךְ. בֶּל נְדִמִּית שְׁגַבְיוֹךְ לְבִדְוִיךְ. מִשְׁבִּי הַדְּרִירִים וְהַפְּלִילִיּוֹת. קְדוֹשָׁ:

יווצר לשבת שנייה של חנוכה

סדר א"ב, משה חזק.

אָזְפָר מַעַלְלִי זְהָ. וְאָתָן לוֹ הַזְּהָה. מַפְעַשָּׁה שְׁהָה. בִּימִי מַפְתִּיחָה: בְּהִיּוֹתִי בְּזִוְיהָ. שְׁבוֹרָה וְדַחֲנוֹה. מַתּוֹךְ דָּאָב וְדַזְוָה. הַזְּצִיאִי לְרַזְוָה: גָּבָר וְעַלְהָ. אַלְכְּסַנְדְּרוֹס בְּגַדְלָה. בְּמַלְכָוָת יְזָן בְּתַחְלָה. הִיא פְּקָדוֹן הַגְּדוֹלָה:

דְּמָה לְעֹור בַּאֲפֵלָה. וְכֹלֶא קִיה לוּ בֵן לְהַנְחִילָה. וְחַלְקָ מִלְכוֹת
וּמִמְשָׁלָה. לְאַרְבָּעָה בָּנִי עַזְלָה:
הֵם קִיו לְסֶגֶלָה. קֹוֹן וְדָרְדָר וְחַרְוָלה. וְגַזְרוּ בְּחַמָּה וְכֹלֶה. תּוֹרָת מֹשֶׁה
לְגַעַלָה:
וְהַגִּיּוֹן דָת לְבַטְלָה. עַם נְדוֹת לְקַלְקָלָה. וְשַׁבְתּוֹת לְחַלָּה. וּבְנִים שְׁלָא
לְמַהְלָה:
זְהֻמָה וְחוּזֵר וְנְבָלָה. בְּלָח אֹותָם לְהַאֲכִילָה. בְּרִיחִי בְּתִים לְגַטָּה. וְאֶם
לֹא אֹתָם לְקַטְלָה:
חַרְוָת בְּקָרְנוּי שְׂוֹרִים תְּחָלָה. בְּאֶל בְּלִי הַיּוֹת לְמוֹ נְחָלָה. וְעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל
בְּכַהְלָה. וּמְכָרוּ מִשּׁוֹר וְעַד עַגְלָה:
טָמָאת בְּעִילָה. אַזְרוּ עַל כָל בְּלָה. בְּשַׁתְהַנְשָׁא לְבַעַלָה. תַּבְעַל לְהַגְמָוֹן
תְּחָלָה:
יעַצְוִי חַכְמִי עַגְלָה. לְהַטְחִין בְּמִגְרוֹסּוֹת אֲכִילָה. רַמְזָ שְׁשָׁם בְּרִכְבָּת
הַלְוָלָא. וּנְעַשָּׂה גַס וְאַחֲת מַהְנָה לֹא נְפָסָלָה:
כְּמוֹ בֵן עַשְׂוֵי בְּחַכְמָה. בְּגִירָות לְהַסְמִין בְּתִי אַיִלָה. מִצּוֹת מִילָה לְקַיִמָה.
בְּצֹוֹויִ תּוֹרָה פְּמִימָה:
לְמַץ יְוָהָה תְּמָה. בְּשָׁר שְׂוֹכֵן רְוָמָה. לְבָשׁ בְּגַדִי נְקָמָה. בְּאַרְיִים לְהַלְחָמָה:
מִתְפִתְחָה וְחַשְׁמָנִים. אֶז חֶבְרוּ בְּחַתּוֹנִים. וּכְשַׁהְרָגִישׁוּ יְוָנִים. וְהַגָּה הַגְמָוֹן
עַם כָל הַמְוֹנִים:
גָּגֶד בְּיִתְמָם חֹנִים. בְּלָה לְטַמָּאות בְּזָנִים. וּבֵית דִין יוֹשְׁבִים אֲנוֹנִים.
נוֹשָׁאים בְּדָבָר וּנוֹתָנים:
סְכִלְתָנִית קִיתָה וְחַכְמָה. נְעָרָה וְתִבְנָה שְׁמָה. קְרָעָה לְה בְּגַדִי רְקָמָה.
וּעַמְדָה לְה עַרְמָה:
עִינֵיכֶם בְּבָשׂוֹ לְאַדְמָה. וְהִיא קוֹלָה הַרִימָה. לְעַרְלָל תְּמַסְרוֹנִי בְּזָמָה.
וְלִכְמָ אַחֵי בְּשַׁת לְמָה:

פֶּץ מפתחה לחשמוןאי. אַתָּם כהֲנִי ייִ . וְאַנִּי וְשַׁבַּעַה בָּנִי. בְּמִסְפֵּר
שְׁבָטִי אָמֹנוֹי :

צָרִי לְאָבֶד וּמוֹנִי. נְדָגֵל בְּשָׁם ייִ . וּמִיד אַלְעָזָר הַתִּיז רָאשָׁ הַזָּנוֹן. שַׁהוּא
עֲרוּם וְקָנָאי :

קָמוּ בְּדָבָרִים. יְהוּדָה מִכְבֵּי יִשְׂאָר גִּבּוֹרִים. בָּאֵישׁ אֶחָד חֶבְרִים. מִתְנָה
יְוָנִים מִפְגָּרִים :

רוֹצָצִים וּמִשְׁבָּרִים. מְשִׁנִּים עָשָׂר עֲבָרִים. זֶה מִפְּהָ וְזֶה מִתְרִים. וּרְדָפּוֹם
מַעֲכוֹ וְעַד גִּמְרִים :

שָׁאל אָנָטִיוֹכָס אַיְכָה. סִיעַתּוֹ רַכְכָּה. וּכְשָׁמָעוֹ כָּהָה. חַמְתוֹ לֹא שְׁכָכָה :

תְּرִגְלִילְיוֹ לְשָׁרֶכָה. וּקְשַׁתּוֹתְיוֹ לְדָרֶכָה. בְּלִילְיוֹ לְעַרֶכָה. וּבְחַזְקָקָעַם
לְפָרֶכָה :

מִאָכָבָה הַמּוֹן נֹא. גָּבָר חַיל הַמּוֹנוֹ. וַיַּלְבַּשׁ שְׁרִיּוֹנוֹ. וַעֲלָה עַל פִּיל
בְּגָאוֹנוֹ :

שָׁאָג יְהוּדָה בְּעַנְיָנוֹ. וּאַלְעָזָר יְרָה חַז שְׁנוֹנוֹ. וַיַּך פִּיל בְּשָׁרִירִי בְּטָנוֹ.
וּנְפָל וּנְשָׁבָר הוּא וְאָדוֹנוֹ :

הַתְּחִנּוֹן מַלְך בְּבִכְיָה. הַתְּפִלּוֹן עַלִי לְתִחְיָה. וְאַבְנָה לוֹ בֵּית בְּפַז
וּטְרִיקִיא. וְלֹא אָבוֹ לוֹ מִפְיקִי תּוֹשִׁיה :

חַילּוֹ אָבְדוֹ כָּלָא קִיה. וְהַוּנָד שָׁאָול תִּחְתִּיה. וּבַת קֹול בְּרִזָּה וְאַמְרָה
נִצְחוֹ טְלִיאָ. דָּאָגָחוֹ קָרְבָּא בְּאַנְטוֹקִיא :

זָמָן יִצְיָאת הַבִּים. מְאַחַד בָּאָב לְהַכְּחִיד מְרַבִּים. וּבְחַג אָסִיף כָּל
אוֹיְבִים. וּבְחַמְשָׁה וְעַשְׁרִים בְּכֶסֶלּוֹ לְבִיתָם שָׁבִים :

קְרִיאַת הַלְּל שְׁמוֹנָה נֹבָבִים. כִּי מִטְבִּיעַ לְוָבִים. לֹא קִימָה כַּזָּאת
לְחַבִּיבִים. וְעַל זוֹאת שְׁבָחוֹ אֲהֻובִים :

עוֹשֶׂה שְׁלוּם לְשִׁבַּת וְחִנּוּכָה לֵרִי יִצְחָק בֶּן שְׁמוֹאֵל סִי' יִצְחָק בֶּן שְׁמוֹאֵל.

ימנו צדקות יה ביני חוסים. חנפה ממשפט עת להיות עוזים. כמו
חוּזָה תְּקִפָּוּ כְּבָזָד לוֹ נְשִׁים. קדוֹשׁ כִּי עֲשָׂה פֶּלֶא וּרוֹבָּנִים: יְהִינָּו
אֲגִילָה וְאֲשִׁמָה בְּחִסְדוֹ כִּי גָּבָר. חַבֵּל עַל עַמִּי מְטָה רְשָׁעִים שְׁבָר.
סְפָח קְדֻקָד זָר בְּתוֹךְם כִּי עָבָר. בְּלֹע אֲבִירִים כְּקָדְחָאשָׁהָם: קומו
בְּמַה אַקְרָדְמָנוּ אֶפְרָאִים מִרְוָם. טְבַח מְשֻׁטִימִי אֶת הָעָרִים עָרֹום. עוד
הַשְׁקִיטָה מְשָׁקִיט אֶרְץ מִקְרָא. גְּפַשִּׁי מְאָדָם רֵעַ מִכְּפָה אִישׁ חָמָסִים:
כמו

גְּבוּרוֹתָיו לְהָגִיד אֶת לְשָׁבָח. יְדוֹ לֹא קָצָרָה בְּקָומו לְוּכָות. פְּדוּתָה
עַמּוֹ לְעֹזָר בֵּין רַב וּלְאֵין פָּתָח. שֶׁם חֶלֶשׁ יְאִמֵּר בְּגִבּוֹרִים בּוֹסִים: קומו
דוֹחֵי יְד יְבִין קֵיהֶ לְצִוָּר מַעַז. כִּי אֲשֶׁת הַקִּינִי רָאשָׁה שְׁרָר לְרָעוֹ. צְדֻקוֹ
כִּי הַוְשִׁיעָת זְרוּעָת אֵז. מַעֲמָד וְאֵין מְפַנֵּה כִּי הַמָּה נְסִים: קומו
הַוָּלֵל אָח גְּפַשְׁעָבְקָומו לְרַכְבָּב. לְצִוָּר בְּנֵי מַגְדָּול לְבַל תְּהֻטָּם שְׁכָב.
קְטֻפְתָּו אַחֲת בְּפֶלֶח הַרְכָּב. לְיַצָּאוֹ לְרוֹיָה מַבָּטָן עַמּוֹסִים: קומו
וְקָשׁ כִּי הַקָּשׁו בְּנֵי אַלְיָשָׁה וּתְרַשִּׁישָׁ. מַגְן גְּבוֹרִים יְד בַּת הַיְשִׁישָׁ.
רָאשָׁו הַסִּירָה בְּמִיעֵץ עַנְבֵּי אֲשִׁישָׁ. אַזְוֵי בְּמִצְוָלה עַזְמָד בֵּין הַקְּדָסִים:
כמו

זְמָרָה וּקוֹל תּוֹדָה וּגְבֵל וּכְנוֹרוֹת. שְׁמוֹנָת יְמִי חַנְפָה הַיְטִיבָה גִּרְוָתָה. פְּקָרָה:
קוֹל שְׁמָחָה כְּמוֹ קוֹל צְנוֹרוֹת. לְמִשְׁתָּה מִמְּתָקִים וּבְרַבּוֹרִים אֲבוֹסִים:
כמו

שְׁמוֹטִים אֲשַׁתּוֹלְלוּ מַצּוֹק מַתְלָאות. חַפְצָיו יַצְלָח וְגַם יַגְלִין עַל
זֹאת. בְּרִית בִּימֵי עוֹלָם יְרָאו נְפָלוֹת. הַוד לְשָׁמוֹ יִשְׁאוֹן וּבְרַכְתָּו
נְשִׁים: כמו

סדר פורים

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצינו על
מקרה מגלה.

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שעשנה נסים לאבותינו בימים
הם בזמן זהה.

בלילה אמרים:

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן
זהה.

וקוראים את המגילה ולאחר כך אמרים:

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם האל ה רב את ריבנו והדן את
דיןנו והנוקם את נקמתנו ומהמשלים גמול לכל איביכ נפשנו והנפרע
לנו מצרינו. **ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל** הנפרע לעמו ישראאל מכל צריהם, האל
המושיע.

ארור המן אשר בקש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי. ארורה גרש
אסחת מפחידי. ברוכה אסתיר בעדי.

ברוך ברוך ברוך ייִשְׂרָאֵל, ברוך ברוך מרדכי, ברוכה ברוכה ברוכה
אסתר, ברוכים ברוכים ברוכים כל ישראאל (וגם מרובנה זכור לטוב).
כאשר פרעתן מן הראשונים, כן תפרע ותכחיד אחרונים, Amen.
ארור ארור ארור המן. ארורה ארורה גרש.

פזמון מאת ר' אברהם בן עוזרא, סי' אברהם.

קוראי מגלה הם ירגנו אל אל, כי מקום תהלה, היתה ליישראאל.
אחרי בלותי, ואני בעיר בבל, נמשלה עדרתי, אני בלי חובל. בא זמן

פָּרוֹתִי, עַל יְדֵי זָרְבֶּל, נִבְדֶּלֶה קְהַלָּה, מַעֲרִיל וּמַתְגָּאֵל, וְתֵהִי סְגָלָה,
עַם שְׁתִיל שָׁאַלְתִּיאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
בְּאָדָר אֲגָגִי, הַחַזִּיק בְּפֻורְיוֹ, בְּאָדָר לְהַרְגִּי, גַּהְפָּךְ לְהַשְּׁמִידָו. אַתָּה
הַגִּיגִי בּוֹ, וְאַזְכְּרָה אִידּוֹ. וְאַמְתָּה נִקְלָה, זֹאת לְאָל וְכֵן יוֹאָל, לְעִשּׂוֹת
וְכֵלָה, אֲדָבָאֵל וּמַגְדִּיאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
רוּעָצִים כְּעַשְׁנָן, נִמְשָׁלִי בְּתוֹךְ כְּבָשָׁן, בֵּן אֲגָג בְּכּוֹשָׁן, קָם וּשְׁבָ בְּכָנָן
בְּשָׁנָן. מְרַדְכִּי בְּשָׁוֹשָׁן, מְרַדְכָּרָר עַלְיָ שָׁוֹשָׁן. בֵּן שְׁנָת גָּאָלָה, אֶל יָצַר
לְדָל שְׁוֹאָל, עַד לְבִתְּ תְּפָלָה, יָעַלוּ לְהַהְרָאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
מַעֲשִׂים וּנְסִימִים, שִׁית בְּךְ לְעַד נָאָמָן. גַּם בְּחַפְךְ שִׁים, צָוָף דְּבָשׂ דָּבָר
הָמָן. לְךָ שְׁתָה עֲסִיסִים, אַחֲרֵי אַכְוֹל מִשְׁמָן. אֶל זְכוֹר תְּחַלָּה, גַּם שְׁנָה
בְּמִיכָּאָל. תְּחַזּוּר חַלִּיקָה, קָזְנִים פְּדוּתִים וּבָא גּוֹאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא.

פָּרוּם דְּפָרוּם שָׁחֵל בְּמוֹצָאי שְׁבָת אֲוּמָרִים:

וְיְהִי נָעַם אֶלְךָ יְהָיָנוּ עַלְינָנוּ, וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנָנָה עַלְינָנוּ, וּמְעָשָׂה
יְדֵינוּ כּוֹנָנָה.

יָשַׁב בְּסֶמֶר עַלְיוֹן, בָּצֶל שְׁדֵי יִתְלוֹן. אָמַר לִי מַחְסִי וּמַצְוָדָתִי, אֱלֹהִי
אֶבְטָח־בָּבוֹ. כִּי הוּא יַצְלִיךְ מִפְחַד יְקוּשׁ, מִדְבָּר הַיוֹת. בְּאָבָרָתוֹ יַסַּךְ לְךָ
וּמְחַת־כְּנָפִיּוֹתָה, צַנְחָה וּוְשְׁחָרָה אַמְתָּוֹ. לְאַתְּרָא מִפְתָּח לְיִלָּה, מַחְזָק
יְעוֹף יּוֹמָם. מִדְבָּר בָּאָפֵל יְהָלָךְ, מִקְטָב יְשָׂוד צָהָרִים. יַפְלֵל מַאֲצָךְ אַלְפָה
וּרְבָּבָה מִמְּנָךְ, אַלְקִיךְ לֹא יָצַשׁ. רַק בְּעִינֵיכְךָ תְּבִיט, וּשְׁלָמָת רְשָׁעִים
תְּרִאָה. כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עַלְיוֹן שְׁמָתָה מַעֲונָה. לְאַתָּהָנָה אַלְיךָ רְעָה,
וְגַעַע לְאַדְיָקָרְבָּאָהָה. כִּי מַלְאָכִיו יְצֹהָה־לְךָ, לְשְׁמָרָךְ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ.
עַל־פְּפִים יְשָׁאוֹנָךְ, פָּנִים־תְּגָרְבָּאָהָךְ. עַל־שְׁחָל וּפְתָן תְּדַרְךָ, תְּרַמֵּס
כְּפִיר וּתְנִין. כִּי בֵּין חַשָּׁק וְאַפְלָתָהוּ, אַשְׁגַּבָּהוּ כִּי־יַדְעַ שְׁמִי. יְקַרְאָנִי
וְאַעֲנָהוּ עַמּוֹד־אָנִי בָּצָרָה, אַחֲלָצָהוּ וְאַכְבָּדָהוּ. אַרְךְ יָמִים אַשְׁבִּיעָהוּ,
וְאַרְאָהוּ בִּישׁוּעָתִי. אַרְךְ יָמִים אַשְׁבִּיעָהוּ, וְאַרְאָהוּ בִּישׁוּעָתִי. עד כאן.

ביום חול מתחילהים כאן:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וּקְנָאָה זֶה אֶל-זֶה וְאָמָר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. בְּלֹחֶשׁ: וּמְקֻבְּלִין דֵין
מִן דֵין וְאָמְרוֹן, קָדִישׁ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא עַלְהָה בֵּית שְׁכִינָתְךָ, קָדִישׁ עַל
אֲרַעָא עֹזֶב גִּבּוֹרָתְךָ, קָדִישׁ לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי עַלְמִיא, יְיָ צְבָאות מֶלֶא
כָּל אֲרַעָא זַיְוִין יְקָרְיהָ עד כאן. וְתִשְׁאָנִי רֹוחָ, וְאָשָׁם אָחָרִי קוֹל רָעָשׁ
גָּדוֹל, בְּרוֹךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְקוֹמוֹ. בְּלֹחֶשׁ: וּנְטַלְתָּנִי רֹוחָ, וְשָׁמְעִית בְּתְרָאִי
קָל זַיְעַ שְׁגַיָּא, דְּמִשְׁבָּחִין וְאָמְרוֹן, בְּרוֹךְ יְקָרְיהָ דֵין מְאָמָר בֵּית שְׁכִינָתְךָ
עד כאן. יְיָ יְמַלֵּךְ לְעַלְמָם וְעַד. בְּלֹחֶשׁ: יְיָ מַלְכּוֹתְךָ קָאִים לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי
עַלְמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמַרְתָּה-זֹאת לְעוֹלָם,
לִיעַצֵּר מִחְשָׁבּוֹת לְכָבֵב עַפְךָ, וְהַכֵּן לְכָבֵם אֲלֵיךָ. וְהַזָּה רְחוֹם יִכְפֶּר עַזְן
וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ, וְלֹא-יַעֲיר כָּל-חַמְתוֹ. כִּי-אַתָּה אָדָני
טוֹב וּסְלָחָה, וּרְבִ-חֶסֶד לְכָל-קָרָאִיךָ. אַדְקָתָךְ אַדְקָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתְךָ
אַמְתָה. תַּתְנוּ אַמְתָה לַיְצָקֵב חֶסֶד לְאַבָּרָהָם, אַשְׁר-גַּנְשְׁבָעָת לְאֲבוֹתֵינוּ מִימִי
קָדָם. בְּרוֹךְ אָדָני יוֹם יּוֹם, יָעַמְסָלֵנוּ הָאָל יְשֻׁועָתָנוּ סָלָה. יְיָ צְבָאות
עַמְנוּ, מִשְׁגַּבְ-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. יְיָ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטִיחַ בָּהּ.
(יְיָ הַוְּשִׁיעָה, הַמְּלָךְ יָעִנָנוּ בַיּוֹם-זָקְרָאָנוּ). עד כאן בְּלֹחֶשׁ.

בְּרוֹךְ אֱלֹהֵינוּ, שָׁבְרָאָנוּ לְכָבֹודוֹ, וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוֹעִים, וּנְמַנְּן לְנוּ
תוֹרַת אַמְתָה, וְחַיִי עוֹלָם נְטוּעַ בְּתוֹכֵנוּ, הַרְחַמָּן יִפְתַּח לְבָנֵינוּ לְתֹרְתָהוּ
וַיִּטְعַ אֲהָבָתוֹ וַיַּרְאָתוֹ בְּלִבְנֵנוּ, וַיִּשְׁים בְּלִבְנֵנוּ לְאַהֲבָה אָתוֹתָו, וַיַּרְאָה
אָתוֹתָו, וְלֹעֲכָדוֹ וְלֹעֲשָׂות רְצׂוֹנוֹ בְּלִבְבָּשָׁלָם, וּבְגַפֵּשׁ חֲפֹץָה, לְמַעַן לֹא
ニִגְעַלְךָ, וְלֹא נִלְדֵד לְבַהֲלָה. וְכֵן יְהִי רְצׂוֹן מֶלֶפֶנִיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שָׁגַנְשָׁמָר חֲקִיקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּנוֹצָה וּנוֹחָה וּנוֹרָאָה וּנוֹרָשָׁה
יְשֻׁועָת שְׁנִי הַמְשִׁיחַ לְטוֹבָה וּלְבָרֶכה, לְזֹכּוֹת וּלְמַעֲשִׁים טוֹבִים וּלְחַיִי
הַעוֹלָם הַבָּא.

החzon אומר

יתגַּדֵּל ויתקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רֶבֶא (עוניים: אמן). **בָּעֵלֶםَا דִי בָּרָא כְּרוּעַתִּיהִי,** **וַיַּמְלִיךְ מִלְכֹותִיהִי בְּחַיִיכֹן וּבְיוּמִיכֹן וּבְחַיִי דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא**, **וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמַן** (וגם הקהיל אומר: אמן). **יְהָא שְׁמֵיהַ רֶבֶא מְבָרֵךְ,** **לְעוֹלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשֵּׁא** **וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָקָדֵשׁ אֶבְרִיךְ הָוּא** (עוניים: אמן). **לְעַילָּא לְעַילָּא מַן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחוֹתָא וְנַחַמְתָּא דְאַמְרָן** **בְּעֵלֶםَا, וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן).

תַּמְקַבֵּל צָלוֹתָהוּן וּבְעֻוּתָהוּן דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבְוָהוּן דְבְשָׁמִיא, **וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן). **יְהָא שְׁלֶמֶםְאָרְבָּא מַן שְׁמִיא וְחַיִים טוּבִים** (**עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן)). **עַשָּׂה שְׁלוּם בְּמָרוֹמָיו, הָוּא בְּרַחְמָיו, יִעַשָּׂה שְׁלוּם** (**עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמַן** (עוניים: אמן)).

ונומרים כשאר הלילות.

מוזמור לפורים:

שְׁגִיּוֹן לְדֹוד, אָשֶׁר-שָׁר לִיְיָ, עַל-דְּבָרִידְכּוֹשׁ בְּזִימִינִי. **יְיָ אֱלֹהֵי בָּךְ** חסיתי, **הוֹשִׁיעַנִי מִכְּלִידְךָפִי וְהַצִּילַנִי.** **פָּנִידְטָרֵף בְּאַרְיָה נֶפֶשִׁי,** פָּרָק וְאַיִן מַצִּיל. **יְיָ אֱלֹהֵי אָמַעְשִׁתִּיתִי זֹאת, אָמַעְשִׁעְעָול בְּכָפִי.** אָמַגְמַלְתִּי שׁוֹלְמִי רָע, **וְאַחֲלָצָה צָוָרַי רַיְקָם.** יַרְדֵּף אָוֵב נֶפֶשִׁי וַיְשַׁגֵּן וַיְרַמֵּס לְאָרֶץ חַיִּי, **וּכְבּוֹדֵי לְעַפְרֵר יִשְׁכַּן סָלה.** קַוְמָה **יְיָ בְּאַפְפֵךְ הַנְּשָׂא בְּעַבְרוֹת צָוָרַי,** **וְעַוְרָה אֲלֵי מִשְׁפָּט צְרִית.** וְעַדְתָּ לְאַמִּים תְּסֻבְּבָה, **וְעַלְיךָ לְפָרוּם שׁוּבָה.** **יְיָ יָדֵין עַמִּים, שְׁפַטְנִי יְיָ, בָּאַדְקִי וּבְתַמְפִי עַלְיָ.** יִגְמַרְנָא רַע רְשָׁעִים וְחַכּוֹגִין צָדִיק, וּבְחַן לְבֹות וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צָדִיק. **מְגַנִּי עַל-אֱלֹהִים,** **מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל-בָּבָרֵךְ.** אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צָדִיק, **וְאֶל זָעַם בְּכָל-יּוֹם.** אָמַלְאֵי יִשּׁוּב חַרְבוֹ יַלְטוֹשׁ, קַשְׁתוֹ דָרְךְ וַיְכֹונֵנה. **וְלוֹ הַכִּין בְּלִילְמֹת,** חַצִּיו לְדַלְקִים יִפְעַל. **הַגָּה יְחִילָ-אָנוּן, וְהַרָּה עַמְלָ וְיַלְדָ שְׁקָר.** בָּור בְּרָה

וַיְחִפֵּרְהוּ, וַיַּפְלֵל בְּשַׁחַת יָפָעַל. יְשׁוֹב עַמְלוֹ בְּרוֹאשׁוֹ, וְעַל קְדֻקָּדוֹ חֶמְסָוִיָּן. אָזְחָה יְיָ בְּצָדְקוֹ, וְאוֹפֶרֶת שֵׁם יְיָ עַלְיוֹן.

סדר קריית התורה:

כהן וַיַּבְאֵעַמְלָק, וַיַּלְחֵם עַמְיִשְׂרָאֵל בְּרִפְידִים: וַיֹּאמֶר מֶשֶׁה אֱלֹהֵי יְהוָשָׁעַ בְּחֶרְלָנוּ אֲנָשִׁים וְאֶחָד הַלְּחֵם בְּעַמְלָק, מַחְרֵחָר אֲנָכִי גַּאֲבָר עַל־רָאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּקִידִי: וַיַּעֲשֵׂה יְהוָשָׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר־לֽוֹ מֶשֶׁה לְהַלְחֵם בְּעַמְלָק, וּמֶשֶׁה אָהָרֹן וְחוֹרֵב עַלְוָה רַאשׁ הַגְּבֻעָה: לֵי וְהִיא כְּאַשְׁר יָרִים מֶשֶׁה יָדוֹ וְגַבְרֵי יִשְׂרָאֵל, וּכְאַשְׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגַבְרֵי עַמְלָק: וַיַּדַּי מֶשֶׁה כְּבָדִים וַיַּקְהִיר אַבָּן וַיִּשְׁמִינוּ תְּחִפְתִּיו וַיִּשְׁבַּע עַלְיהָ, וְאָהָרֹן וְחוֹרֵב פְּמָכוֹ בְּקִידִיו מִזְהָא אֶחָד וּמִזְהָא אֶחָד וַיַּהַי יָדָיו אַמְוֹנָה עַד־בָּא הַשְּׁמָשׁ: וַיְחִלֵּשׁ יְהוָשָׁעַ אֶת־עַמְלָק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חֶרֶב: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהֵי מֶשֶׁה כְּתֵב זֹאת זְכָרוֹן בְּסֶפֶר וּשְׁוּם בְּאַזְנֵי יְהוָשָׁעַ, כִּי־מִתְהָה אַמְתָּה אֶת־זֶכֶר עַמְלָק מִתְחַת הַשְּׁמִים: וַיַּבְנֵן מֶשֶׁה מִזְבֵּחַ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהֹוָה נֶסֶי: וַיֹּאמֶר בְּיַד עַל־כִּס יְהֹוָה מִלְחָמָה לְיְהֹוָה בְּעַמְלָק, מִלְדָר דָּר:

יוצר לשבח ופורים לר' יהודה הלוי

ס"י יהודה הלוי.

צָרִי טְבַח הַכִּינו וַיֹּאמֶר זֹאת קְרִינָה. לוֹלִי צָור בּוֹ חֲסִינוֹ אֲשֶׁר בְּחִסְדֵּיו נְפָלִינָה. בַּמְעַט בְּסֶדוּם הַיִינָה לְעַמּוֹדָה דְּמִינָה: יּוֹם צַמְח סָלוֹן מִמְאֵיר צַמְח בְּנֵגְדוֹ בֵּן יָאֵיר. הִיְתָה סְבָה לֵי לְהַשְׁاءֵיר פְּלִיטָה וְאַפְּלָה לְהָאֵיר. וְלֹכֶן שְׂמֵך בְּשִׁיר נִפְאֵיר וְלֹכֶן אֱלֹהִים הַזְּדִינָה: דָּרָך כּוֹכֶב אִיש יָמִינִי בּוֹ אַמְצָת יַד יָמִינִי. הַוְסֵר סְרֻפֶד מַהְמוֹנִי וְעַלְתָה הַדְּפָה תֹּוך שְׁרוֹנִי. הַוּמִים אָז לְשָׁבֵר גָּאוֹנִי לְשָׁמוּעָתִי הַאֲמִינָה: לֵי הַדְּרָשָׁ צָור בְּצָעָקִי וְאַזְוָר שְׁמַחָה שִׁים שְׁקִי. וְהַעֲלָה לְהִרְאֹות אָוֶר צְדִיקִי אֶת כּוֹכְבֵי נֶשֶׁר חִשְׁקִי. יוֹם יִמְלָא בְּךָ שְׁפָקִי אֲז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינָה:

פִוּטִים לְשִׁבְתָה מִיּוֹחֲדָה

יוֹצֵר לְשִׁבְתָה לְפָנֶיךָ הַשָּׁנָה לְרִ' יוֹסֵף בֶן מַתְתִּיה

ס"י א"ב, יוסף.

אָקָרָא לְאֱלֹהִים עַלְיוֹן. להושיע עם עני ואמון. ופדרוי יי ישובוין
ובאו ציון: בטרם יבא يوم עברה. הגדול והנורא. נחפשה דרכינו
ונחיקורה: גוזו נא עדת אמוני. ודרךו בכל המוני. לו כו ונשובה אל
יי: דרשווהו בכל לבבכם. וקרעו לבבכם ואל בגדייכם. שובו אליו
ו Nashoba אליכם. יאמר קדוש:

הן קרבוי ימי תשובה. עת לעזוב רשות ומשבה. השיבנו יי אליך
ונשובה: בעתה שובי מחתא ומעברה. וחייבוי בידיכם תשובה. זבח
אליהם רוח נשברה: זה עת אליהם בראו. לשוב בו כל איש מחתאו.
דרשו יי בהמצאו:

חלו פנוי אל לרוב. טרם יפנה היום לעיר. קראוהו בהיותו קרוב:
טהרו לבבכם ותנallo ממועקה. וחרבו חסד והענקה. שמרו משפט
ועשו צדקה: ייחיש האל גאלתיכם. אם שוב תשובו בכל לבבכם.
ולבן יחכה יי לחניכם:

כבר-רחמיך מחה פשעינו. ותשלייך במצוותם כל חטאינו. שובנו
אליה ישבנו: למה תפSTER פניך וכבודך. למתקדים ובאים ערךך. שוב
למען עבדיך: מרדו בכל בריתך וחק. חי ערכנו נא אל פרחך.
למה יי לעמוד ברחוק:

גמתי לבני אני אל קונה. אם יסירו מלכם לב הזונה. טרם יקרהו
 ואני אעננה: שלחתך לモדה ועוזב ולא יבשה. פשעינו וחתאינו אני
 נושא. למשני למשני אעשה: בעתה תתרחכו מכל פשעים. ולדברי
 היה נשמעים. שובו שובי מדרכיכם הרעים:

פקדת חטאינו דר מעוניים. באנו לפניך בתחנונים. אל תזמר לנו

עֲרוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים: צְדִיק אַפָּה יֵי תְּחִנְטוּ אֶל חֹזֶה. חִישׁ נָא גָּאָלָתָנוּ כְּדָבָר בֶּלֶחֶזֶה. סְלָחָנָא לְעֵזֶן הַעַם הַזֶּה: קָרְבָּנָא גָּאָלָה וְיִשְׁעָ. יְכָפְרוּ חַטָּאתֵינוּ וְאֶל נְמוֹת בְּרֶשֶׁע. נוֹשָׂא עָזָן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע:

רְחִמָּי גְּכָמָרוּ עַלְיכֶם. וְהַקְשְׁבָתִי לְכָל פְּלוּלִיכֶם. אַרְפָּא מִשְׁוּבּוֹתֵיכֶם: שֻׁבוּבָו אַלְיִ בְּגַנְפֵשׁ בָּרָה. סְלִיחָה תְּבָקֵשׁוּ וְכְפְרָה. טֹוב יֵי לִמְעֵד בַּיּוֹם אָרָה: תִּירְאוּ מִיּוֹם הַדִּין כִּי הַנֶּה. פּוֹדָה וּמוֹשִׁיעָ לְכֶם בְּרַחֲמִים יִפְנָה. אָז תִּקְרָאוּ וַיְיִזְעַנְהָ: דָּרְשׁוּהוּ בְּכָל לְבָבָכֶם. וְקָרְעוּ לְבָבָכֶם וְאֶל בָּגְדִּיכֶם. שֻׁבוּבָו אַלְיִ וְאַשְׁוֹבָה אַלְיכֶם. יֹאמֶר קָדוֹשׁ:

יוצר לשבת תשובה

ס"י א"ב.

אַלְיִ שֻׁבוּבָה אִימְתִּי. חָלָקִי וּנְחַלְתִּי. וְהַתְּחַזְקִי בְּהַגִּיוֹן תּוֹרְתִּי: בְּחַרְתִּי אַתֶּכָּם מִכֶּל עַם. לְהִיּוֹת לֵי לְעַם. וְהַנְּחַלְתִּי לְכֶם דַת מְנֻעַם: גָּלִיתִי לְכֶם יָדַיִךְ. וְהַרְאִיתִי לְכֶם סֹודִי. סָהָדִי וּמַעֲדִי: שֻׁבוּבָו אַלְיִ בְּלָכֶם. וְאַשְׁוֹבָה אַלְיכֶם. וְאַטִּיבָה אַחֲרִיתֵיכֶם יֹאמֶר קָדוֹשׁ: דָּרְךָ רֶעוּה עַזְבָּנִי. וְלִפְנֵי קָרְבָּנוּ. וְאַלְיִ שֻׁבוּבָו: הַלָּא בְּעַזְבָּכֶם רְשָׁעֵיכֶם. אֶפְרַשׁ יָדִי עַלְיכֶם. וְאֶקְבֵּל תְּשׁוּבּוֹתֵיכֶם: וְאֶמְתַּד תְּתַנוּדָה עֲוֹנוֹתֵיכֶם. וְתַעֲזִבָּו רְשָׁעֵיכֶם. לֹא אֶזְפַּר חַטָּאתֵיכֶם: לֹא הַרְתִּי עַל יָדִי חֹזֶה. לְהַבִּין עַמְּ זֶה. בַּי תְּשׁוּבָה לֹא אֶבֶּזֶה: חָסֵד וְאֶמֶת תְּבָעוּ. וְאֶל נָא פְּרִשְׁיָעוּ. וּבְנָעַם תְּשַׁעַשְׁעָעוּ: טֹוב וּזְכוֹת אָהָבָי. וּמִים חַיִים תְּשַׁאֲבוּ. וְלִמְקַבֵּל תְּשׁוּבָה קְוֹו:

יָצַר עֲצֹת טֹובֹת. וּרְתָקִוּ מִפְרִיבוֹת. וְאֶפְתַּח לְכֶם אַרְבּוֹת: כָּל בְּעַלִי תְּשׁוּבָה. יָצַרְוּ בְּטוּבָה. לְאַחֲרִיתָם תְּהִי תְּקֻוָה: לְנַשְׂוֹאִים מִרְחָםָם. הַבְּטִיחָה וּרְחָםָם. וּמֹדֶה וּעֹזֶב יָרְחָם:

מַתִּי עִם לְרוֹמָמָהוּ. וְכֹל טוֹב לְסִימָהוּ. וַיְשׁוֹב אֶל יְיָ וַיַּרְתֵּמָהוּ: גַּמְתִּי
לְכָל פּוֹשָׁעִים. וְלֹכֶל מַרְשִׁיעִים. שׁוּבוּ מִדְּרִיכֵיכֶם הַרְעִים:
סֹורּוּ מַרְשָׁעַ כָּלְכֶם. וְהִיטִּיבוּ מַעַלְלִיכֶם. שׁוּבוּ אֲלִי וְאַשְׁוִיכָה אֲלִיכֶם:
עַמְדוּ אֲלִי בְּפָלוֹלִיכֶם. וְהַשְׁלִיכָו פְּשָׁעִיכֶם. וְלֹא אָפִיל פָּנֵיכֶם: פְּצַפִּי
בְּמַחְנִי. לְקַהֵל הַמּוֹנִי. כִּי חָסִיד אָנִי נָאָם יְיָ: צָיוִינִי דְּבָרִי לְעוֹלָם. וַתְּחַנֵּה
אָסְכִּית מְאוֹלָם. לֹא אָטֵר לְעוֹלָם:
קָרְבוּ אֲלִי קָרוֹבִים. בְּשֻׁעָר בַּת רְבִים. שׁוּבוּ בְּנִים שׁוֹבְבִים: רְצִיתִי
אֲתָּכֶם. וְהַצְלָלָתִי חַטָּאתֵיכֶם. וְאַרְפָּא מִשּׁוּבָתֵיכֶם: שׁוּעָתָנוּ בְּטוֹב
הַצָּלָח. וְעֹזֵר מַקְדֵּשׁ שְׁלָח. כִּי אַתָּה טוֹב וְסַלָּח: תְּקִים חַזּוֹן נְבִיאִיךְ.
כִּי אַתָּה מַתְאָנוּ תְּאַבֵּיךְ. וּרְבָּחָסֵד לְכָל קָרְאָיךְ. (קדוש):

יוצר לשבת שלפני סוכות לר' שלמה חזון

ס"י שלמה חזון.

שׁוֹלְמִית הַגְּבָחָת מַעֲמִים. יָצָאת מִבֵּית דִין כַּתְמִים. בְּסֻכּוֹת
תְּשַׁבּוּ שְׁבָעַת יָמִים: נִתְרָאֵית בְּשַׁוְּבָךְ לִפְנֵי אֶל. לְהַחְלִיאֵךְ בְּמַצּוֹתָיו
הַוְּאֵל. כָּל הָאָזְרָח בִּישְׂרָאֵל: הַעֲתִירוּ לְשׁוֹנוֹת רְבּוֹת. הַתְאִזּוּר לְקִים
חֲקוֹת. כָּל הָאָזְרָח בִּישְׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בְּפַטָּה: בְּשִׁפְתּוֹתֵיכֶם תְּשִׁלְמוּ פָרִים.
וּבְגַעֲמֹת הַרְבּוֹ אָמְרִים. בְּפֶרַי עַז הַדָּר בְּפַת תְּמָרִים: עַז עֲבוֹת וּעֲרָבִי
נִמְלָ בְּרֻכוּהוּ. וּבְתוֹךְ קָנָל קְרִישָׁוּהוּ. וּבְגַבּוֹרָתָיו הַלְּלוּהוּ. קָדוֹש:
לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרֵיךְ. קְבִּלְנוּ לְקִים מַצּוֹתֶיךְ. אֵין קָדוֹש בְּיַיִן אֵין בְּלַתְקָח:
צְרִיכָת לְגַשְׁמָרָת כְּאֵישׁוֹן. וְהַרְבִּית כְּנַחַל פִּישְׁוֹן. וְלַקְהַתָּם לְכָם בְּיוֹם
הַרְאָשׁוֹן: רַאשׁוֹן קְרָאָת לְאוֹת. לְאִישׁ יָדַבר נְכַבּוֹת. רַאשׁוֹן לְחַשְׁבּוֹן
הַמְצֹוֹת: עַסְקָו בְּמַצֹּוֹת קְוַיְכֶם. וְלַקְהַתָּם לְכָם מַשְׁלָכֶם. וְשִׁמְחַתָּם
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
מֵאֵין כְּמוֹךְ יְיָ בְּגִבּוֹרָה. הַצְלָת עַמְךָ בַּיּוֹם אָרֶה. בְּתוֹךְ עַנְנִיךְ אֵל נֹרְאָ:

נִמְגַּת עַמֶּךָ בַּפְּנֵיךְ. וְכֹלֵחֶם קָלוֹקֵל כַּמְדָבֵר. כְּלַפְּלַתְּפָם בְּלִי שְׁבָר וּבָר:

רְחַמְמַת עֲדַת מֵמָה. וַיְהִי לָהֶם לְמָהָה. בַּפְּנֵיךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה: אֶת
הַמָּן אֲכַלָּה הַדְּבָרִיךְ אָוֹהֶבֶת. וּמְצֻוֹתִיךְ קָוְשָׁבֶת. עַד בָּוָאָם אֶל אָרֶץ
נוֹשֶׁבֶת:

הַוְרִגְנִי יְיָ הַדָּקֵחַ. וְנִשְׁתְּעַשְׂע בְּמְצֹוֹתִיךְ. וְמַن חָלְקָנוּ בְתֹרְתָּחָךְ:

הַצִּילָה אֲשֶׁר בְּדָמוֹת. צְלָמֶךָ בְּגָוֹלָה לֹא תִּמְוֹת. וְנִקְיָם מְצֹוֹתִיךְ
בְּשִׁלְמֹות: לְעֵם אֲשֶׁר גָּרוּנָם נַחַר. קָצְפָּה כְּנַגְדָּם אֶל יְחִיר. וּבְמַרְעִים
תִּתְחַרְךָ: סָב דִּמְהָ לְצָבֵי. וּשְׁמַחְנָנוּ בְבִשּׁוּרָת תְּשֵׁבֵי. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא:
חָנָנוּ בְזִכְוֹת הַגָּלִים. וְחָלָם יוֹרְדִים וּעוֹלִים. זָכָנוּ לְשָׁלַשׁ רְגָלִים: רְצָנוּ
אֵל אַمְוֹנָה. זָכָה נִמְשָׁלָת לְיוֹנָה. לְשָׁלַשׁ פָּעָמִים בְּשָׁנָה: זָכָר הַבְּטַחַת
לְעַמֶּךָ. אֵם מְקַצֵּחַ הַשְׁמִים יְהִי נְדַחָה. מִשְׁם יַקְבָּצָה יְיָ אֱלֹהֵיךְ: יַדְעַת
אֵת פּוֹרָאֵיו. כִּי רַבּוּ לְזָחָצָיו. קִים אַקְבָּצָן לְנִקְבָּצָיו:

זָכְרָנוּ יְיָ בְּרָצָן עַמֶּךָ. וּעַשָּׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. יְהָמָר נָא יְיָ רְחַמְמִיךְ: עַל
גּוֹי קְנוּ קְנוּ וּמְבוֹסָה. נְתַווּ לְמַרְמָס וּלְמַשְּׁפָה. בְזִכְוֹת אַדְקָת יְיָ עֲשָׂה:
רְעֵה עַמֶּךָ בְּשִׁבְטָךְ. וְתַטְעֵם בְּנַחַלְתָּךְ. בְזִכְוֹת מְשָׁה נְאָמֵן בִּיתְךָ: נְחַמְנָנוּ
נְחַמְמֹות כְּפָלִים. וְקַבֵּץ יְהוָה וְאֶפְרַיִם. תְּבָנֵה חֹמוֹת יְרוֹשָׁלָם:
גְּמַלְתִּי עֲדוֹתִיךְ לְעוֹלָם. זְכָרָתִי מִישְׁרִים פְּעָלָם. בְזִכְוֹתָם תִּשְׁמַר קְנָהָלָם:
לְמַעַן חָסְדָךְ יִרְשֶׁה אָרֶץ. וַיְזַפֵּן בָּרוּחַ וּפְרִזְן. לִשְׁם וְלִתְהַלֵּה בְּכָל עַמִּי
הָאָרֶץ:

תַּטְעֵם בְּהָר נַחַלְתָּךְ. וְשָׁם יַקְיָמוּ מְצֹוֹתִיךְ. שְׁלֹום רַב לְאֶהָבֵי תֹּרְתָּחָךְ:
שָׁם בְּבִיכְתָּךְ קְוַלִּי אֲרִים. הַקָּרֵב עַל מִזְבְּחָךְ חַלֵּב כְּרִים. בְּפְרִי עַז
הַכָּר בְּפֹתַת תִּמְרִים: עַז עֲבוֹת וּעֲרָבִי נַחַל בְּרַכְוֹהָ. וּבְתוֹךְ קְהֻלָּה קְדָשָׁוֹה:
וּבְגָבוֹרָתָיו הַלְלוֹהָ. קָדוֹשׁ:

יוצר לשבת בראשית לרי' בנימן

ס"י א"ב, בנימן.

אלְהִינוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. וַתָּרֶתֶת אֲמִינָה וְאֶמֶת.
 אֱמֶן רָאשׁ זָבֵרוֹ אֶמֶת. וְסֻפּוֹ מַזְכִּיחַ עַל הָאֶמֶת. וּמַעֲמִיד יִסּוּד
 הָעוֹלָם עַל הַדִּין וְעַל הַשְׁלוּם וְעַל הָאֶמֶת:
 בְּנֵי מִקְדָּמִי קָדוּם עַל עַצְתַּת הַשִּׁיחָה. הַיְמָה בְּתוֹךְהָאָרֶץ עַל זְרוּעוֹ הַגְּטָרִיה. כִּי
 לֹא נִבְרָא טָס זְהָבׁ וְלֹא עֹור בְּהַמָּה וְתִיכְחַדֵּשׁ:
 גָּלֵל אֲפָל וְחַשְׁךְ מִפְנֵי בְּקִיעַת הָאָרֶץ. כִּשְׁר כִּי נִתְעַלֶּה עַל כָּל גִּיה
 וּמְאוֹרָה. גְּנוּזָה וְהַאֲסִימָה לְעֹזָקִים בְּתוֹרַת אָרֶץ:
 דּוֹקָן וְחַלְדָּר צְבוֹה בְּמִלְּךָ עַל עַבְדָיו. וְנִבְרָאוּ בְּבֵית אַחֲת בְּהַכְּרָעָה נְשִׂיאָה
 וּמְלָמִידָיו. וּרְאֵיה לְדִבָּר קוֹרֵא אֲלֵיכֶם יַעֲמֹדוּ יִתְהַדּוּ:
 הַתְּרַחְבּוּ לֹאֵין דִּי רַקְיעֵי הָוד דִּירָתוֹ. קָשְׁבְּיָה תִּיְצְמָחָה וְרוֹהָה עַל אַמְּרָתוֹ.
 עַמּוֹדי שְׁמִים יַרְפְּפָו וִיתְהַמְּהוּ מְגַעֲרָתוֹ:
 לֹאֵז פְּלָג וְהַחְצָה שְׁעוֹלִים הַמְּדוֹזִים. וּמְחַצִּיתָם הַשִּׁיאָה וְעַלְהָה לְכִבּוּדים.
 וְהַם לִמְים טְהוֹרִים אֲשֶׁר לְזַבְּךָ עַתִּידִים:
 זֶה יַתְּרַם וְצַוָּה בְּבּוֹדֵי לְכַלְמָה עַד מָה. אֲעַלָּה עַל בְּמַתִּיעַ עַב וּלְעַמִּיתִי
 אֲדָפָה. וְתַלְגְּהָטָה אֲשֶׁר אָוֹכְלָת וְנִכְבְּשָׁה וְהָוָה הַהְוָמָה:
 חַדְשָׁ פָּנֵי אֲדָמָה בְּעֵצִי פָּרִי וּדְשָׁאִים. וְגַזֵּר עַל הַעַז לְמִינְגָּהוּ וְלֹא עַל
 הַדְּשָׁאִים. וְנִשְׁאָו בְּעֵצֶם קָל וְחַמָּר וַיְצָאָו מִגִּיְדָּשָׁאִים:
 טְבָע שְׁנִי אָוָרים בְּקִדְמוֹת וּזְיַקְוֹן הַשְׁוֹהָה. וּמְבָנִית יִצְרָר כְּפָים לְמוֹתָן
 וְשְׁוֹהָה. צָאת בְּחַלּוֹן אַחֲרֵי לְמוֹפָקָד וְצַוָּה:
 יִסְרָר הַסְּהָר וְנִתְמַעַט לְשַׁעַתָּה. כִּי הַטִּיחָה כְּלָפִיו וְלֹא בְּנֵן אֲמֹונָת עַתָּה.
 וּנְחַמּוּ בְּתִנְחָוִמי קָטוֹן וְלֹא נִתְקַרְרָה דְּעָתוֹ:
 כְּפָר עַלְיָ קְרַשׁ לְכָן מִקְרָיבִים הַמוֹּנוֹן. בְּכָל רָאשִׁי חֲדָשִׁים בְּחִרּוֹת
 בְּעַנְנִי. שְׁעִיר עַזִּים אַחֲרֵי לְמַחְטָאת לִיְיָ:
 לְמִדיִם מִהָּם פְּרָחִי שְׁוֹשָׁגִים. זְמָנִים וְקָצִים חֲדָשִׁים גַּם יִשְׁנִים.

ונקי לאותות ולמוציאדים ולימאים וشنים :
מבחן הלבנה אותיות מזקיעות. בשש הראשונות ספирוטה ידיעות.
בஹסיפה שביעית לחפה מגיעות :
נותרות שטים משיטה הראשונה. וממנה ושלישית ארבע באהונה.
וין ועין ונון פשוטה מקריעות לכלנה :
סחי ים השירץ שבע מאות מני טהורים. וכשר עפים לאין חקר
ומספרים. ועופות שקצים ארבעה ועשרים :
ען תוכיא אדמה חייה ובמה. ושקץ ורמש ושקץ להעצימה. ורחש
יבחישין וכלים לצרך חפה :
פוזז ומבריך לשפה שניים קביעות. שאל לשפה נבראו שוטה ויטניות
וכראות. השיבויה האctrך למו ביום בריחת תשיעות :
צויי כל פעל גמר ושכלל. נעשה אדם בצלמנו מלל. רקמו והנשימו
ועזר לו כלל :
כללה נצטוה והטהו לב הוTEL. ורנו בדין סנהדרין בגבר געקש וגפטל.
לקים עליו ועם עקש תחתף :
רשם אוצרות בשלו שבעים ואחד בפרקsha. מבראשית ועד נוצר
ומשנוצר עד גריisha. בנגד סנהדרין בעלי מקירה ידרישה :
שנים חטאוי ונתחיכבו בתורה. ונחש עשם ללא טען כשוrah. במקום
רב ותלמיד הרב ראי לモרא :
תר שביעי עלי יציר כי נפן ל מהומה. עמד בגבור להגן בחומרה. ומן
פני מוחל ושכח אף וחמה :
בכן נפש בו יוצר מכון פרוטים. נחלו לעמו אשר בצלו חוסים.
המשבחים לבו שבת מכל הפעשים :

רשות לחתן בראשית

מְרַשׁוֹת הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. וּמְרַשׁוֹת מִפְנִים וּמִפְּזִיזָה. וּמְרַשׁוֹת רָאשִׁי סְנֶהָדְרִין הַקָּדוֹשָׁה וְהַבָּחוֹרָה. וּמְרַשׁוֹת רָאשִׁי יְשִׁיבָה וְאַלְוָפִי תּוֹרָה. וּמְרַשׁוֹת זָקְנִי יְפָה וּבָרָה. וּמְרַשׁוֹת זָקְנִים וּנְעָרִים יוֹשְׁבִי שָׂוָרָה. אֲפִתָּח פִּי בְּשִׁיר וּבְזָמָרָה. לְהֻודּוֹת וְלַהֲלָל לְדָר בְּנָהָרָא. שְׁהַחְיָנוּ וְקִימָנוּ לִירָאתָו הַטְהוֹרָה. וְהַגִּיעָנוּ לְשָׁמָחָה בְּשִׁמְחָת תּוֹרָה. הַמְשִׁיחָת לְבָב וּעֵינִים מַאיָּה. הַנּוֹתָנָת חִיִּים עַשֶּׂר וְתִפְאָרָה. הַמְאַשְׁרָת הַוְּלָכִים בְּקָרְבָּה הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה. הַמְאַרְכָּת יִמִּים וּמוֹסֵף גְּבוֹרָה. לְאוֹהֶבֶת לְשׁוֹמְרִיה בָּצְווֹי וְאוֹזְהָרָה. לְעוֹסְקִיה לְנוֹצְרִיה בָּאַהֲבָה וּמוֹרָא. שְׁבָן יְהִי רְצֹן מַלְפִּינִי הַגָּבוֹרָה. לְמַתְّחִית חִיִּים חַן וְחַסְד וּעֲטָרָה. לְרַבִּי... הַגְּבָרָת לְהַתְּחִיל הַתּוֹרָה. לְאַמְצֹzo לְבָרְכוֹ לְגַדְלוֹ בְּתַלְמוֹיד תּוֹרָה. לְדַרְשׁוֹ לְחִיִּים לְהַדְרוֹ לְוַעֲדו בְּחַבּוֹרָה. לְזִופּוֹת לְחִיוֹתָו לְטַפְּסָו בְּטַכָּס אָוֹרָה. לְיִשְׁרוֹן כָּלְלוֹ לְלִמְדוֹד לְקָח וּסְבָרָה. לְמַלְטוֹ לְנִשְׁאָזֶל לְסַעַד יְקָרָה. לְעַדְנוֹ לְפָרְנָסֹו לְצַדְקוֹ בְּעַם נְבָרָא. לְקָרְבוֹ לְרַחְמוֹ לְשִׁמְרוֹ מִפְּלָצָה. לְתִמְכוֹן לְמִקְפֹּה לְתִמְמָמוֹ בְּרִית נְשָׁבָרָה. וּבְשָׁבָר זֶה יְזָבָה מְאֹל נָוָרָא. לְרָאות בְּבָנִים וּבְבָנִי בְּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. וּמַקְיָמִי מִצּוֹת בַּתּוֹךְ אָמָשָׁה וְיִזְבָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָת בֵּית הַבְּחִירָה. בְּנָבוֹאת יְשֻׁעָה מְלָא רֹוח עֲצָה וּגְבוֹרָה. שְׁמָחוֹ אֵת יְרוּשָׁלָם וְגִילּוֹ בָּה מְהֻרָה. שִׁישָׁו אֲפָתָה מְשׁוֹשָׁת תִּמְוֹר אָכְל וְצָרָה. עַמּוֹד עַמּוֹד עַמּוֹד. רַבִּי... חַטָּן בְּרָאשָׁית. עַמּוֹד אַתָּה וּשְׁוּשָׁבִינָךְ, יְבָרְכָךְ ה' וַיִּשְׁמַרְךָ, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאָךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצָאתָךְ. מְרַשׁוֹת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשָׁה הַזָּה וְהַתְּמִלָּל הַתּוֹרָה:

יוצר של שבת וראש חודש

ס' א'ב.

תְּאַמְּתָה אָור בְּקָדְשָׁךְ. בַּיּוֹם שְׁבָת וְחַדְשָׁךְ:
אוֹדוֹת גְּדוֹלִים שְׁנִים. אֲשֶׁר בְּשָׁמִים. בְּרָאָתֶם לְאוֹתּוֹת.

בָם לְחֶדֶשׁ אֹתֹתָה. גַּבּוֹל יִמִים וְלִילּוֹת. גַּרְלָפָם בְּגֻרְלוֹת : תאמה
לְבָקוֹ אֹור לְאֹור. דְּפָקָנוּ יְחִידָה לְאֹור. הַחֶדֶשׁ וְשְׂבָתָה.
הַנְּחָחָה לְהַזְּגִי מִשְׁבָתָה. וְאֹרוֹר כְּמִשְׁנִים. וְטוֹב לְעֵינִים : תאמה
זֹאת הַפְּנִינָה. זֹה הַעֲנָג לְהַנְּחָחָה. חֶדֶשׁ אֹור מַקְדָשׁ.
חֶזְוֹת שְׁבָעִתִים יְחֶדֶשׁ. טְהוֹר נְגָה. טְוֹב אֹור חֶדֶשׁ יְגִיה : תאמה
יְשָׁעָך אֹרְנוֹנָה. יְחֶדֶשׁ זְכּוּלָה מַרְאָנוֹ. כְּמֹאוֹר פְּגִיה. כְּאֹור אֲשֶׁר לְפִנֵּיךְ.
לְאֹור עַזְלָם. לְהָאֵיר יְשָׁלָם : תאמה
מַה יְפּוּ וְנָעָמוּ. מַאוֹרוֹת שְׁגַתְאָמוּ. נְגִיהָת חֶדֶשׁ וְנְחָחָת. נְוַהְגִים כְּאַחַת.
שְׁמַחָה וְשְׁשָׁוֹן. שְׁגַו בְּלִי אַסּוֹן : תאמה
עַשָּׂה יְרָחָה. עֲנָג וְחֶדֶשׁ זְוָרָחָה. פְּלָס לְמַזְעָד. פְּקָדָת מַזְעָדים לְהָעָד.
צָעֵד חֶדֶשִׁים וְשְׁבָתִות. צִיגְתִּים וְשָׁנִים וְשָׁנִים וְעַתּוֹת : תאמה
קְדָשָׁו אֹרֶה. קְרָאוּ לְהָאִירָה. לְעוֹת בְּחַשָּׁק. רְוֹעָעָו בְּנָשָׁק.
שְׁנִים יְחִידָה. שְׁטוֹבִים מִן הַאָחָד : תאמה

יוצר לשבת שקלים

.סימן א'ב.

אֶל הַמְּתַנְשָׁא לְכָל לוֹאָשׁ. בְּחָר בְּרִלָת רָאָשׁ. כְּבָכְוָרָה בְּתָאָנָה
בְּרָאָשׁ : בִּיטָה אָוֹתָה דָרְשָׁ. מַכְלָ אָם חֹטְא לְפֶרֶשׁ. לְנַשְּׁאָה עַל כָּל
רָאָשׁ : גּוֹעַלְה תְּשִׁית לְמַנוֹד רָאָשׁ. וְהִיא תְּרִים רָאָשׁ. לְכָסָא כְּבָוד
מְرָאָשׁ : כְּבָודִי וְמָרִים רָאָשִׁי. עַתָּה יַעֲבֵר בְּרָאָשִׁי. וַיַּדְרְשָׁנִי בְּבָקְשִׁי.
קְדוֹשׁ :
דָבָר בָּזָה סְפָר. וְקִים בְּאָמְרִי שְׁפָר. לְמַשְׁוֹלִי אָפָר : הַיּוֹתָם נוֹתָנִים כְּפָר.
בְּלִי דְּפִי וְחַפָּר. בְּעֵד עֲוֹנָם לְכֶפֶר : וְאַדְקָתָם לְכֶתֶב בְּסֶפֶר. בְּזִכְרוֹן
הַסֶּפֶר. לְמַנוֹתָם עִם נָם אֲנָכִי עַפְרָן אָפָר :
זֹה אַלְיָ נָם לְאַבִי חֹזֶה. וְהַרְאָהוּ כְּמַין מַטְבָע אַשׁ בְּפִתְחָה. וְנָם הַכָּל

ינפּנוּ בָּזָה : חֲסִדָם יֹשַׁת בָּזָה . וְאַחֲרֵי מֵהֶם אֵל יִתְבֹּזָה . וְצֹרְרָם יַרְזָה : טוֹבָות יוֹטְבָן עַל זָה . וְשִׁכְנָה יַזְפָּה לְחַזָּה . וְגַוְיִזָּה לְגַוִּים רְבִים יַזָּה : יְחִיד שֻׁזָּן רְוָמָה . הַתְּנָהָה בְּתֹורָה תְּמִימָה . לְיוֹנָה שְׁהִיא פְּמָה : כָּל הַעֲוֹכָר בְּפִיה . יַשְׁקָלוּ שְׂקָל בְּלִי מְהֻומָה . מְחַצִּית הַשְׁקָל הַרְוָמָה : לְטוֹבָתָם בְּלִי לְעַלְמָה . וְתְּהִיה לְהָם כְּחֹמָה . תֹּולָה אָרֶץ עַל בְּלִימָה : מִבּוּנָה עֲשָׂרִים שָׁנָה . יַתְּנַדְּבוּ בְּחַנִּינָה . פָּנִי שֻׁזָּן מְעוֹנָה : גְּשִׁיאִים וּרְבִים בְּמִשְׁעָנָה . בְּלָם יִשּׁוּ בְּנִתִּינָה . בְּלִי עַוד לְהַחְמָנָה : סְלָה יִסְפִּית תְּחָנָה . בְּכָל עַת וּבְכָל עוֹנָה . וַיַּתְּקִימָו בְּרִגְנָה :

עַל נְפּוֹתָמִיכֶם יַכְפָּרוּ . וְחַטָּאתֵיכֶם יַכְפָּרוּ . וּבְחַלֵק טֹב יַסְפָּרוּ : פְּאָרָם הַכָּל יַסְפָּרוּ . וְשִׁבְחָיַתָּנוּ וְיִגְמָרוּ . וְהַזְּדִיחָ לְצֹור יַשְׁוְרוּ : צְוָרִירִים יִמְעַטוּ וַיּוֹסְרוּ . וְעַל צְוָארִים יַגְבָּרוּ . וּבְשַׁבע שְׁמָחוֹת יַחֲבָרוּ : קְנַדְּלָם לְהַתְּחַזָּק בְּתַעֲפָה . בְּלִי עַוד לְמַעַדָה . בְּהַקְרִיבָם זֶה לְעַבְדָה : רַם עַמָּם הַוְעָדָה . בְּאַהֲבָה וּבְחַמְדָה . בְּיִשְׁיבָה וּבְעִמִּדָה : שְׁמָם בְּחִים הַתְּמִידָה . בְּכָל כְּלֹול חַמְדָה . לְזֹר בְּלִי לְעַבְדָה : פְּמִיד תְּהִיה לְזֹבְרָן . לְחַבְאַלָת הַשְּׁרוֹן . לְכִפּוֹר וּפְרוֹן . לְפָגִי מָרוֹם וּקְדוֹשָׁה :

יוצר לשבת זכור

.ס"י א"ב.

זָכָר אַת אֲשֶׁר עָשָׂה . וַיְהִיה לְבּוֹ וּלְמַשָּׁה . וְגַזְעָו יַעֲקָר בְּכָעִיסָה : בִּיטָה וְחַטָאוֹ אֶל תְּשָא . כִּי קְהַלֵך עַסָּה . בְּכָל צְרָה וְדָרִיסָה : גַם בְּךָ לֹא חָסָה . וּבְעִזּוֹת הַדְּלִיל עַמוֹסָה . בְּתוֹך אַבָן מַעֲמָסָה : אַתָה זָכָר נְשָׁבָחים . זָכָר אָמ לְךָ מִשְׁבָּחים . וַיַּקְרָשָה לְפָנֵיךְ מַפְאָחִים . קְדוֹשָׁה : זָכָר דְּבָרוֹ עַטָק בְּכָל עַרְך . לְחַמּוֹקִי יַרְך . לְדָרוֹרִי מְפָרָך : הַקְדִיםָם וְזָאָל דְּרָך . לְזָגֵב בְּרָך . לְדוֹש בְּגָאוֹת וְלְהַדְרָך : וְכַבּוֹדָך צַן מַחְרָך . בְּכָל רְחָב וְאַרְך . וְעַמְך בְּטוֹבָה לְהַאֲרָך :

זכר זמורה שהשליך למעלה. ואהוביך איז לחלה. עשותם במעי מפללה: חוץ לשיטם כליה. ותקומתם להפילה. בהנעה ובחשפה: טוב שומע תפלה. הפלתו בבהלה. ועוד אחריתו לקללה:

זכר יHIR ורשות. כי למأد פשע. והציק בין משען: פבד בחטא וברשע. ואזניו הבהיר ועיניו השע. וליראותך לא יש: למענה צדיק ימושיע. חשת לנושאים יש. נושא עון ועבר על פשע:

זכר מלולו למלוך. ומאס בפועל. בבחורי קלה: נא זכר يوم זבולך. ישלם לו משלה. גמול רע מחייב: סערתו בקצר גדרך. וכל פה יהלך. על פלא מפועל:

זכר עמק ועדתך. אשר הם אהבתך. ומקוים לשועתך: פינה נא בתהמתך. ורחים על עדתך. ההוגים בשעשועך דתך: צבלים ביראתך. ותטעם בקריתך. ושםatzם שכינתך:

זכר קריית חנה. וספר מימנה. המפוזרת בכל פנה: רום מה וחוננה. כי באה עונה. ועת לחננה: שכח שם עדינה. מכל צד ומכל פנה. וחלומות לבעליך שובב נא: תזפר עתה ברוחמים. ותופיע ממרומים. והושיע מעוטי עמים. קדוש:

פיטוט לשבת זכור לר' יהודה הלוי

ס"י א"ב, אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי, א"ב, אני יהודה.

מי כמוך. ואין כמוך. מי דומה לך. ואין דומה לך:

אדון חסידך בלבך. אמתך לעיר מבאר עז ומגדל. כי היות מעז לך. ומחסה לאביו נצאר לו: בימי חרבינו מקודמוני. כי דבר רוח יי. ויהיום אם גרשוני עוני. דודי לי ואני לו: גמלני מזו טובות. גליות לכללות וללבבות. גם אם יהיה הארות מרבות. אשרי כל חוכמי לו: דמי מתקוממים אלה. דגלי ארים בדבר כל חזקה. הנה אלחינו

זה. קורינו לו: **הִיּוּ אֶבְיָעָה חִידֹת.** ומماז מבי קדם עתידות. **נַפְלָא** בם **הַמְּבִין צְפֹנִי סְדוֹדֹת.** יוציאי מפטון לעבד לו:

לֵיהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֹרֹוֹשׁ. לְמַלְךָ הַוּקָם עַל כְּבָרוֹשׁ. נְשָׂא וְרָם עַל כָּל קָצִין וְרָאשׁ. וַיְיִהְיֶה הַנִּיחָה לו: זָמָן בָּשָׁנָה שֶׁלֶשׁ לְמַלְכִיתו. לְהַרְאָות לְכָל עַבְדָיו תְּכִינָתו. כי אֲבִגִּי נִזְרָ מִתְנוּסָסָות עַל אֲדָמָתו. וּעֲפָרוֹת זָהָב לו: חַלְקָן לְכָל בָּנֵי שָׁוֹשָׁן גָּמָן. וְהַקְדִּישׁ קָרוֹאָיו בְּחַמְן. בְּחַצְרָ גִּנְתָּ בִּימָן.

אָהָה לְמוֹשֵׁב לו: טָעם עַשְׂוֹת רְצֹן כָּל אִישׁ וְיִצְרוֹ. וְאַיִן אָוָגָס לְאִישׁ יָן עַכְרוֹ. וְלַתְתַּת לְשׂוֹאֵל דַּי מַחְסּוּרוֹ. אֲשֶׁר יִחְסַר לו: יְחִיד אָסְפוֹ כָּל הַגְּדוּשִׁים. גַּם וְשָׂתֵּי הַפְּלִכָּה עַשְׂתָּה מִשְׁתָּה נְשִׁים. וְלִמְשָׁתָּה הַנְּשִׁים בְּאָנָשִׁים. שְׁבָעַת יָמִים יִסְפְּרוּ לו: כְּטוֹב לְבָב הַמֶּלֶךְ בִּימָן. אָמֵר לְהַבִּיא אֶת יִפְתָּח הַעֲיָן. וְתַמְאֵן בְּדָבָרוֹ לְאָמֵר אֵין. הַעֲזָה פְּנִימָה וְתַאֲמֵר לו: לְקָרוֹבִים אֲלֵיו הַיּוֹשְׁבִים עַלְיָהָן. שָׁאל וַיַּעֲצָהוּ מִמּוֹקָן. הוּא הַמַּן לְפָרֻעָה הַוֹּקֵן. לְבּוֹ יַקְבִּץ־אָוֹן לו: מִזְעָצָתוֹ פְּדַת נְתָנוֹת. הַיּוּ לְעַמִּי רְפּוֹאוֹת צְפּוֹנוֹת. כי לוֹלִי אֲגָרוֹת הַרְאָשׁוֹנוֹת. פְּלִיטה לֹא הִתְהַהֵה לו: נֹעֵז לְקָרָא בְּכָל הַמּוֹנִיו. לְהַבִּיא כָּל יִפְתָּח תְּאֵר לְפָנָיו. וְהַנְּעַרְה אֲשֶׁר תִּיטְבּ בְּעֵינָיו. מַהְרָ יִמְהַרְנֵה לו: סְנָסָן לִיאֵיר הָאִיר וְזָרָח. יִשְׁיַׁשׁ בְּגִבּוֹר לְרוֹזָן אֶרֶח. טָרֵם מִפְּהָ צִיּוֹן רְפּוֹאָה פְּרָח. כי הַפְּלָה יְיָ חִסִּיד לו: עַמוֹּ נְאָמֵנה הַדָּסָה מִתָּה. הִיא אָסְטָר בַּת דָׂדוֹ בְּרָה בְּתָה. וּבְמֹת אֶבְיךָ וְאֶמְתָה. לְקַחַה מְרַדְכִּי לו: פְּגַעָה חָן וְתַלְךָ וְהַלּוּם. וְתַלְקַח אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ גִּזְוָת יְהָלָם. וּמְרַדְכִּי צִוָּה לְכִי לְשָׁלוּם. כי הוּא אַדְנִיךָ וְהַשְׁתְּחוּי לו: צָדָק לְבָשָׂה בְּמִמְשָׁלָה. לֹא הָגִידָה עַמָּה וּמַולְדָתָה. וְהַמֶּלֶךְ אַהֲבָה וַיַּרְבָּ תְּפָאָרָתָה. כי מִיּוּ קִמְתָה לו: קָשַׁב רַב קָשַׁב צָרוֹר הַמֶּר. מִפְּרִיסִי הַמֶּלֶךְ הַקְבּוּעִים לְשָׁמֶר. וְהַנִּמְמָרִים חֹשְׁבִים עַל הַמֶּלֶךְ לְאָמֵר. הַבָּה נְתַחְכָּמָה לו: רְצָחָה הַאֲחָד לְשָׁמֶר כְּפָלִים. מִשְׁמָרָתוֹ וּמִשְׁמָרָת חַבְרוֹ שְׁפִי יְדִים. וְהַשְׁנִי סִמְכָסְפָל הַמִּים. שֵׁם שֵׁם לו: רְחַשָּׁה אָסְטָר לְמַלְךָ בְּשֶׁפֶר. בְּשֶׁם מְרַדְכִּי וְנִכְתַּב בְּשֶׁפֶר. לְהַנְּשָׂא בְּאַחֲרִית צְבִי עַפְרָ. כי

בכל הרים יישאו לו : **שְׁגִיאָהּ נְתַלָּו עַל הַעַץ.** כי נשמע לשונם בהונען.
נשקה לפולק שם המינות רוען. אוילי פפה ונווכלה לו : **תְּשֻׁוֹתָה** זאת
לדור אחרון. נכתבה על ספר הזיכרין. تحت לו מן הפלך יתרון. כי
פעל אדם ישלם-לו :

אחר כל אלה הדברים. אחשירוש את המן הרים. וינשאהו מעל כל
הרים. ותוועפות הרים לו : **גָּמְנָע מְרַדְכִּי מִסְגֵּד לְרַשְׁעָה.** נין מלך
אשר מקדם פשע. זהה הוסיף על חטאתו פשע. לא יאה כי סלח
לו : **יּוֹם כָּרְעוֹ לֹא כֶּל עֲבָדִי הַמֶּלֶךְ.** ומרדי בתרמו הולך. בקש לחזרה
ריב עם עם דל וחילך. עזיר מתعبر על ריב לא לו : **יְעַזְּנָה פְּחֻבוּלֹת**
לשכים באדו. ויבן בעיניו בגאון חמדו. לשלח יד במרדי לבדו.
בו לדבר יחביל-לו : **הַרְבָּה בְּסֶף וְזַהַב לְבָלִי חָק.** ויאמר בלבו זה עת
לשחק. ויבא עצות למרחוק. לרשת משכנות לא לו : **וְיִפְלֵל פּוֹר וְיִדוֹ**
בגולם הדה. ויראי כי באדר מטה משה אבי התעודה. ולא ידע כי הוא
עת לידה. חכלי يولדה יבא לו : **דָבָר אָוָרֵב יַעֲצֹהוּ רַעֲיוֹנִי.** ויישאל
שאלה מאודני. גם הוא שני אריה שני. וממלחמות לביא לו : **הַן**
עם אחר נזור. דתיהם שונות ונחת הפלך לא ישמרו. רוח יזרעו
וסופחה יקצרה. כמה אין לו : **הַכְּנָתִי בְּסֶף לְבִתְּ גַּנְזִיק יָעַל.** לאבד זה
הגוי הנגעל. כל הרכבים אשר לא קרעו לבעל. וכל הפה אשר לא
נשך לו : **לְהַבִּיא אֶל גַּנְזִיק הַמֶּלֶךְ אַסְף.** עשרה אלפים כבורי כסף. ונפש
אהה כל בית יוסף. פעם אחת ולא אשנה לו : **וַיֹּאמֶר לֹא הַמֶּלֶךְ יְהִי**
לך קניינך. זו את טבעתי על יד ימינך. והעם לעשות בו בטוב בעיניך.
יבא עד קצ'ו ואין עוזר לו : **יָצָא וְסַפְרִי הַמֶּלֶךְ נְקָרָא.** ויכתבו כל
אשר קראנו. ואל כל עם ועם רצים יצאו. שרוי הרכב אשר לו : **הַיָּה**
דברו נחוץ לאמר. ברם חמר ביום אחד לזרם. בשלהše עשר באדר
החל וגמר. לא אוסף עוד עבר לו : **קָרָע מְרַדְכִּי בְּגָדָיו לִפְנֵי אֵל.**
ויצעק זעקה גדולה ומרה על גולת אריאל. הבנים אין ליישראל. אם

יורש אין לו: טרף טרף שאר המוני. מי נמן למשפה יעקוב למוני. וישראל לבזזים הלא יי. זו חטאנו לו: גערות אסתר הגידוח דבר. שמענו צעקה ביענים במדבר. ומרדי בלבוש שק עבר. לא ידענו מה היה לו: בגדים שלחה להלבישו. ולא קיבל מפרירות נפשו. ותשליח התק לחקרו ולדרשו. לדעת מה יעשה לו: רוחו הוצאה אליו וחווה. ופרשת הכסף לפניו שוה. והפתשgan שלח ואל אסתר ציה. לבא אל המלך להתחנן לו: בתשובה אמרה להшибו. כי בין מות אשר לא יקרה ויבא. בלבד אם יושיט המלך שרביט זבבו. בבוא איש להשתבחות לו: יזכיר בשמעו דברי הדסה. זעק אהה כי אין מנוסה. צעף יי אשא. כי חטאנו לו: שלח אליה עוד אל תדמי. להמלט בית המלך מבל לאמי. כי את האבדי ואולי עמי. אחרי נمبر גאליה תהיה לו: מפקום אחר ישלח שלומיו. עיטה שלום במרומים. וצומו עלי רחמי. על בגין אוחיל לו: ותענחו לך בנוס חוכי פדים. ועל תתנו דמי לו: אל נדרש לכל לב ידרשנו. נכרמו רחמי על עם יקרהנו. ויאמר עוד זכור אזכורנו. על בגין המו מעי לו: לבעה חן ביום השליישי ותבל. ותיקר מאד בעיני המלך. ויבזו בעינוי כל אשר הוא מולך. ואת כל אשר יש לו: היפה בנים נטע נעמן. מה שאלתך כי הפל מזפן. ותאמר יבא המלך והמן. אל המשתה אשר עשתי לו: למחר קראתם לסוד נכם. ויצא חמן ביום והוא נעלס. והוא בא ממלכים יתקלס. ורוזנים משחק לו: ויבא אהביו וזרש אשתו. ומספר להם בבודו וממשלו. וגורה אמלה לעפתו. הוא נפרק לא לו: עצוה עשות עין גבה חמשים. לחולות עליו קדש קדשים. ולהכינו מכל חרשיהם. חרש חכם יבקש-לו:

אלhim עדר צאנו בקר. ותדר שנת המלך עד יהיו חוקר. בספר הזיכרונות והיה בקר. ויודע יי את אשר לו: במאז או דבר מרדי

מפרש. מה עשה יקר וגדרה דרך. ויאמרו כי לא פרש. מה עשה הלו : גלה און חמן בדרכו. מה לעשות באיש חפצתי ביקרו. ויאמר וינקש במאמרו. פי כסיל מחתה לו : דבר לעדותו בעדי מלכים. ולחת לפניו אחד מהנסיכים. במחשביו הולך חשכים. ו אין נגה לו : הшибו המלך בן דברת. לך ועשה בן למלך כי באشر אמרת. בן משפטך אתה חרצת. במשפט זהה עשה הלו : לישב מלכי אל משמרתו. והמן גדוף אל ביתו. ויעדו אוחביו וכל חבירתו. לבא לנויד לו : גרע ישורין זכרו נבוגנו. אם יש מלכי מבני. אשר החלות לנפל לפניו. לא תוכל לו : חכמיו עוזם מדברים עמו. וסרייסי המלך הבהירוהו להקימו. ולא ידע כי בא יומו. כי ישחק לו : טרם כלות משטה פין. אמר המלך אל יפת העין. שאליך יתנו לך כי הפל נגתק באין. ותבה ותחנן לו : ינתן לי נפשי בשאלתי. ועמי אדני בבקשתי. כי נمبرנו לצר להכרייתך. תאבת לבו נתת לו : כי מה חפצאי אחר זה הצער. וכלי הקרב שות שתו השער. הישאג אריה בעיר. וטרף אין לו : לה אמר מי הוא מל אנשי. וαι זה הוא בכל מגישי. או מי מנושי. אשר מברתי אתכם לו : מהרה לענותו חמן זה גרע. פרענותם בגוי צדיק פרע. או לרשע רע. כי גמור ידיו עשה הלו : נתמלא חמה וייקם על גנו. ובשובו ראהו נופל על פנו. יגלו שמים עוננו. וארצן מתוקומחה לו : סריס אחד גלה חרפתו. הנגה עז אשר עשה למלך בביתו. ויצרו המלך לחולתו. על העז אשר הכנין לו : עצדה אסתה לבקש על עטה. להשיב ספרי האף והחמה. כי נחם יי על מכה העצומה. ושב ורפא לו : פתחן בכתב להיות היהודים. להנעם מאובייהם עתדים. ויפל פחד מלכי על המזרדים. ושלום היה לו : צה מלכי בעם לא אלמן. מושיע ורב נגיד ונאמן. וփקד על בית חמן. ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצורי מזבח. כי הכנין לבני מטבח. בעזן אביהם המראם. ואלה שמות הילודים לו : רצתי פרשנדה דלפון

וְאַסְפָּתָא. פֹּרֶתָא אֲדֻלִּיא וְאַרְיִידָה. פְּרַמְשָׁפָא אֲרִיסִי אֲרִידִי וְיִזְחָא. וְגַם פְּלִיטָה לְאֵהִיתָה לוֹ: שְׂוֹלְקָתִי שׂוֹלְקִי וְאַרְיָעִ רַיּוּ. כִּי עַלְהָ מְשָׁאָול עֲנִי וְגַזְוּעַ. יִמְלַט עֲנִי מְשֻׁנָּעַ. וְיִתּוֹם וְלֹא עֹזֵר לוֹ: תְּכַתֵּב זוֹת לְדוֹר אַחֲרֹן. לְכַבְּנֵי אַמּוֹנוֹת לְזָפְרוֹן. וְכָל הַמִּזְכִּיר אָוֹתָה יָרוֹן. אֲשֶׁר הַעַם שְׁפָכָה לוֹ:

אֲכַלּוּ רְעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרָוּ. וְיִמְיַרְתִּים בְּשִׁמְחָה זָכָרוּ. וְעַם שְׁמַחְתֶּכְם הַעֲנִינִים לְטוֹבָה זָכָרוּ. וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאַיִן גַּכּוֹן לוֹ: גַּפִּי אֵל מֵאֵז נְשָׁאָונִי. וְגַנְבְּכִי יִם הַעֲבִירָונִי. כְּלִיוֹתִי יִסְרָאָונִי. דָּוּם לְיִי וְהַתְּחַולֵל לוֹ: יּוֹם צָאת פְּרָעָה אַחֲרִי. לְרַדֵּף כְּאַרְיָה עֲדָרִי. נָצְבוּ מֵי מְשָׁבָרִי וַיְתַגְּעָשׂוּ כִּי תְּרָה לֹו: יָצָא אַחֲרִי עִם קָדוֹשׁוֹ. וַיַּצְאֵוּ צָרָעָן לְהַפְּרִישׁוֹ. לְהִיּוֹת צָל עַל רָאשׁוֹ. מְרַעַתָּהוּ לְהַצִּיל לוֹ: הַעֲבִירָוּ בִּיבְשָׁה וְצָרָיו הַחֲרִיד. וּבְינוֹ וּבֵין מְרַדְּפֵי הַפְּרִיד. וְלִתְחַתִּית מְצִוָּלה הַזְּרִיד. חֹזְקָקִי בְּסֶלֶעֶם מְשָׁקָן לוֹ: וּבְשָׁובָה הַיָּם לְאיִתָּנוּ. נִטְבָּע פְּרָעָה וְכָל הַמּוֹנוֹ. כִּי הַכְּבִיד מְרַכְבּוֹת גָּאוֹנוֹ. וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְׁלֶל לוֹ: דְּהָרוֹת אֲבִירִים בְּעַמְקֵי יִם צָלָלוּ. וּפְנוֹת בְּקָר בְּמִים גְּפָלוּ. וְדֹרְשֵׁי יִי יְהִלָּלוּ. בְּגַבְלָל עַשְׂור יַזְמְרוֹלָוּ: הַרְאָנוּ יָדוֹ הַגְּפַלָּאָה. עַל שְׁפַת יִם נֹרָאָה. אֲשִׁירָה לְיִי כִּי גָּאהָ גָּאהָ. בְּזִמְרוֹת גַּרְיָעִ לוֹ: וַיַּשְׁירֵוּ עַם אַמּוֹנִי. שִׁיר לְשֹׁוֹכֵן מְעוֹנִי. וְפְרָעָה וְחִילּוֹ מְשִׁנְאָנִי יְיָ. הַמָּה יַכְחַשׂוּ לוֹ: דְּגָלִים עַבְרוּ בִּיבְשָׁה. הַיָּה לָהֶם כְּבָוד נְעָרָץ בְּקָרְשָׁה. וְאִמְרָרּוּ בְשִׁירָה חֲרֵשָׁה. בְּזִמְרוֹת גַּרְיָעִ לוֹ: הַנֶּה נְפָשִׁי חַפְצָה. בְּדַת אֵל וּמְאֵד עַלְצָה. לְשַׁאת מִשְׁלָל וּמְלִיצָה. חִידּוֹת לוֹ:

יוצר לשבת פרא

ס"י א"ב.

אם אשר בך דבוקה. חפצך ורצית לצדקה. להנחלתה מדבר
מתקפה: באור אורכה ועמקה. להם אהב לחשקה. ברביד בזואר
להחבקה: גם היא במאדר מחזקת. בתקף ובתנאי נחבקה. מעמו
בלוי לסלקה: אשרי מי זאת. בהתחזקם בתורה זאת. פפטמי מזוותה.
קדוש:

דרש بعد נוטרה. ונאם להכיא פרא. בעדם עברו לכפרה: הלא
כחטאו בבן פרא. חרota עליהם גוזה. והם באמירת סוריה: זה
המקבל עתירה. חזק מהם עברה. וכל צוקה וצורה:

זכרון פרא אדפה. בפי יוננה תפאה. לעד בליל לעלמה: חסד דת תמיימה.
יעטו בה להתרוממה. לפניו יואר נשמה: טובעמה בטוב נעימה. בליל
חיות לשפחה. והארץ הנשמה: זאת חקת התורה. עירכה ושםורה.
בה להקדיש לנורא וקדוש:

יאירה וברכה תמיימה. ומכל מום שלמה. בוגיות ובטהרה מסימה:
בחב חקוק רשותה. לשפט נפש עגומה. לעלה ליזוף ולרוממה:
לטהר חטא ואשמה. ולמחל עוזן זעומה. עוד בליל להאשימה:
מטהרתו גוי אחד. לרשות לשם המיחד. אשר בכל פה נתיחד: נפשם
תחשך מפחד. והגינום כל יתפחד. בהתנפלם כל אחד: שונאיםם
יודשי כאחד. בפחית ופחד. בעבדם לצור שכם אחד:

על יד פהן נתינתה. ולכבודו מעתה. ובדקדוק כל פנתה: פעלתיה
וקריבתיה. הוא יקריב אותה. והוא יוציא אותה: צופים הפל טובתיה.

ומתנים את ברכתה. כל קהל רעיתה:
קדושה ולא פסולה. בלי מום ועולה. קרבן כליל ועולה: רם
אותה עליה. בחוץ ולא בגעילה. קהלו בה להועלה: שומרה גנזרו

מחילה. ומכל גגע ומכל מחלה. בשוררם שיר ותלה: **תפָן בְּכָלִם** בוראים. אשר שמח מזקירים. וזרק עלימו מים טהורם. קדוש:

יווצר לשבת החודש

סימן א'ב.

אות זה החדרש. אצת מפל לקדש. ובו ישע לחידש: בחריך תובעים אותו לקדש. ואתה אותם מקדש. אל נערין בקדש: גאלתם עטה תחדש. ושונאייך וצורריהם פתאות לחדש. וכל פה ירומם ויקדש: החדש הזה לכם. בכל מושבותיכם. נחלה בכל קהילכם. קדוש: דרשתו מפל חדים. והנהלתו לקדושים. להיות בו מקדישים: הזמנתו לשלישים. לאפרתים מגלים.lemnות בו עד שלשים: לבו תפיל קדשים. ומחמל על צאן קדשים. בית קדש הקדשים: זכרון שביעת ברוכים. הזברת למכבים. להושיעם מיד מפריכים: חוגן דלים ודקים. חמלת על נמוכים. אשר אחיריך מושכים: טובطعم מעריכים. ולפניך לב שופכים. בראש ירח ממיליכים: יקbez עטה מקהלים. ביפוי תאר מצלולים. ושם תשמע פלולים: כבוד שמח מעלים. ובשיתתן מתפללים. בחשבון ראש רגילים: לפניך יהיו מסגדים. בכל גזעי בגלים. משורים ומהללים: מה גדרו מעשים. עושה נפלאות ונסائم. לבנים אהובים ועמוסים: נאלו מיד פרטוסים. אשר אותם מעשים. והעמסו היהות שלשים: שונאיםם בים דורסים. וכנתן ראשיהם רופסים. כי בגותם היו חוסים: עולאי בשמחות. ישישו ברב-הצלחות. ויתמלו מפל אנחות: פודה אלהי הרוחות. הבעל מפל سبحانות. יטה און לשיחות: צורריהם תפיל בשוחות. ונפשותם יהיו שוחות. בכל רע מוכחות:

קדוש חושך עדרים. זכר ברית אבירים. אשר לפניו קיו בראויים:
 ראה בנים מבקרים. מכל צד וערבים. לפניו היהות שמורים:
 שקד עליהם בליל שמורים. מקטל למענם בכורים. והוציאם בפדות
 מדרים:
תפנ באני ישנה. ותאיליה מעדינה. בראשון לחדרי השנה. קדוש

יוצר לשבת הגadol לר' יהודה בר מנחם

ס"י אני יהודה, א"ב, יהודה.

אָנִי חומר ושיידי פמגילות. אתם סרסר נורא תהלות.
 בעת פקדני להוציאי מסבלות. בזמן התור השמייע קולות:
 ידו שלח מן החור. הקשיבני לעם ובחני בחור: ושבני באברתו הארץ
 שיחור. דמי בנתבוסתי החני במחור. המ מעי גדרתו מלآخر. קדושים:
 גל לחזי לפני עז. גלה כבודו בסנה לחוזין.
 דבר בקדשו לחדי ולהעליז. וכות פורci ממישמן מרז:
 הרצה לפניו כל המשלח. השיבו שלח נא ביד תשלח.
 ויפצר בו בזאת להשתלה. וילך הוא ונבחר למפלח:
 זיני כבוד אספו קבצנו. זה אום למו פצג.
 חבירו לילך למפני נלחצנו. חבאו ונשמטו ונהחים רצו:
 טחן עניינו מה לך. טרח על מעלייהם השלך.
 ימים שלשה יילכו מה לך. יזבחו זבחיך למחולך:
 בעס רשות ושניינו חרב. פאריל ענה וגאצתה שرك.
 לפס חסיד ויראה פרק. לא ידעתי שולח ברק:
 מען לנואל עליה וענה. מה תהשב ותבקש תוכנה.
 נאותך למו מטווך להתקדשנה. נהפקת עטה לrose וענה:
 שגיא במח ענים רואה. סרסני לך להנימ הנלאה.

עָרֶף אֵם פְּקַדְתָּה תִּשְׁאָה. עִירָךְ וְאֶרֶץ וְכָל הַגְּרָאָה:
 פֶּן תֵּצֵא בְּאֹשֶׁר חֲמָה. פָּקָד וְהַחֲרָם יוֹשְׁבֵי מִצְרָיָם.
 צָבָאות קְדוֹשִׁים לְשׁוֹכֵן רֹומָה. צָאָם מַעֲפָךְ וַיַּחֲגֹו בָּאיָה:
 קְשָׁח לֵב לְהַחֲפִישׁ רְצֹזִים. קָמְטו בְּמַעַשׂ פָּעָלִם רְוֹצִים.
 רְכָבָה כְּצָמָח הַשְׁדָּה צָאִים. רַם נְתַנְנוּ וְאוֹיְבִי קָצִים:
 שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל יְהָעָדֹות. שְׁלָמִים וְכְשָׁרִים לְיִי לְהֹזֹות.
 תּוֹלְדוֹתָם גְּתִיחָסִי וְהַרְבִּיתָ פְּדֹות. תִּמְכְּתָפָם שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר עֲדֹות:
 יְדוֹ שְׁלָח מִן הַחוֹר. הַקְּרִיבָנִי לְעַם וּבְחָרְבִי בַּחוֹר. וְסִפְכָּנִי בְּאֶרְצָן שִׁיחָוָר:
 דָּמִי בְּנַחֲבוֹסָטִי הַחֲנִינִי בַּמְחוֹר. הַמוֹּמִינִי גְּדַלְתָּהוּ מַלְאָחוֹר. קְדוֹשָׁ:

הכרזת פסח לר' בנימין ברבי שמואל

כֵּה גִּזְרוֹ רְבּוֹתֵינוּ סְנַהְדְּרִין גָּאוֹנִי עֲוֹלָם. בְּבֵית מִקְדָּשׁ שְׁנִי בְּנִבְנָה
 וּגְשָׁלָם. וְאֵז נְرָאָה כְּפָא אַש בְּשָׁלָם. וּעַלְיוֹ מַלְכָו שֶׁל עֲוֹלָם. מִסְתַּלְסֵל
 וּעוֹמֵד בֵּין הָאּוֹלָם. וּקְבָלוּ כְּתָר וּתְפָשָׁו חֻזָּתָם נְעָלָם. וּמְנוֹ וְתְקָנוּ פְּקָנָת
 עֲוֹלָם. וּנְפַנֵּן בַּיַּד רַבִּי אַלְיָזָר גָּדוֹל שְׁבָכָלָם. וְהַתְּקִין לֹא בְּרִיָּז פּוֹר
 וְלֹא בְּדִיָּז פֶּסֶח וְלֹא גְּהִיָּז עַצְּרָת וְלֹא אַדִּיָּז רַאש הַשָּׁנָה וְלֹא אֲגִיָּז
 יּוֹם כְּפֹור לְעַוּלָם. וּבְרִשְׁוֹתָם יִשְׁלַׁנוּ חַג הַמְצָוֹת הַזָּה (יום פְּלוֹנִי) בְּעַם
 עֲוֹלָם. יִשְׁמַחֲנָנוּ בּוּ אֱלֹהִי עֲוֹלָם:

פיוט לשבת הגדייל לר' בנימין ברבי שמואל

ס"י א"ב, בנימין.

אֹז כְּגָלְגָל שָׁעֲבֹוד הַוְּרִים. בְּכָבְלִי עַם לוֹעֵז הַיּוֹת אֲסֹוּרִים. גָּמָרוּ
 לְכָלָעַם כְּדָבִים וּגְמָרִים. קְשָׁוָם כְּהַדּוֹשׁ גַּרְעָן עַמְּרִים. הַשְׁלִיכָו וְהַטִּילָו
 לִיאָוָר זְכָרִים. לְחַק בְּרִית מִילָּה מִפְּרִים וּמִעֲקָרִים. זְעַקָּו וְחַנְנוּ לְאָלָל

משפיל ומרים. חנונים הקשיב ממשמי אוריינט. טס ויידא ובא להוציא
אסירים. ידע דברו לא איש דברים. בצד נאמן הלה למלך מזרים.
לשלוח להחפיש רצוצים ושבורים. מרד וסרב למולו וחיל להקשות
അמים. נאם מי היא אללה העברים. ספר לי פחו ונקלו בברורים.
עד כמה ברכים בפה בכל עברים. פקידיו וצבאו במה מתגברים:
צד הרшибו אלהינו אדיר באדיים. קשתו אש וחציו שלחת
ורמחו לפידים בזרים. ראיים מעשו ונפלאותיו ושיחותיו ברקים
מאירים. שאנו משבר סלעים ומפרק הרים. תקפו ותhalbתו רום
ומחת מספרים: בכל זאת לא שב ולא רחק מבעורים. נדמה לעבד
לא יוסר בדברים. יוצר נגעו בנגעים משנים ועצירים. מעתך דם
רעד מעת בכורים. יללו ונחמו והם גדולים וצעירים. נגע ערךם
והורד גאנם לעפרים. ואו שלחים ולויים חשימ וגהרים. עדויי
כספר זהב ופנינים יקרים. ולפני צאתם הזהרו בחירם. קחת צאן
מקלאות עדרים. ולא כלו על מצות ומרורים. רגלים נעילות ומתחנים
חגורים ואוזרים. ונעשה למו דמות בנפי נשרים. ודווי ועיפוי לנחלת
אבי מהירים. ואכלו שם הפסח בהלולים ושירים. כי חוצה לאץ
פסחים לא נכשרים. ובו בלילה שבו לגיא בפטורים. لكن ימי הפסח
קוביעים לדורי דורים. בחק מצות אלהינו וכהורית מורים:

מה טעם בחרשת מטבחים ושורים. זכר לעבודת טיט אשר היו
חומרם: מה טעם שני תבשילין בקערה סודרים. זכר לאחרן ומשה
שני שלוחים וצירים: מה טעם שלחן ממוקמו עזקרים. כדי שישאלו
מה נשתנהليل זה נערים: מה טעם בוצע בפרות כברות חරרים.
כי אין כפר שלמה בכל עגניים וחרסים: מה טעם בהסבה שותים
וגומרים. זכר לעבדים שנעשו בני חורים: מה טעם שלא הסבה
אכילת מロדים. זכר למקdash החרב בחטא ומררים (נ"א: וסררים):
מה טעם כוסות ארבעה שעורים. זכר לארכעה גליות בני ציון

היקרים: מה טעם על כוס חמיishi הלא גדול גומרים. זכר לכך
ישועות אשא וארים:

ואחרי צאם רדפים בפתורים. בכל kali אין חגורים ואзорים. והשיגום
חונים על שפט ים מגרים. ונשאו עין וצעקן עדת בחירים. לגוזר
ים סוף לגזרים: לגזרים נקרע ונעשה נטבה. נגלה עליו בעצמו
חוצב להבה. ובא אורה ועמד פנוי המרכבה. ונעקד ואיש תם מימין
להתיאבה. וארבע אמות מושמא לא קרבה. ואחר הפסא שניהם עשר
שבטי תאה: ואלמלה תורה קריאה וכתיבה. אי אפשר לשוחחה
ולנובבה. נגד אבותם עשה פלא קראין בא בה. וקיים מפרום למי
הם צונה. הזרעו והשמרו בaczachi ריבבה. לבל פזיקום בטה דקה
ועבה. ועבורי וגוזו בתוך הם בחרבה. גם בחור גם בתוליה יונק עם
איש שיבבה. ורודפיهم נערו והשכבו למעבבה. ואז יקרים שבחו
ורגנו באבה וחבה. לנערץ בסוד קדושים רביה: רבת תפארת הרבו
לנצח בעדרתו. אשר גאל ופדה מפרק אימתו. וشفך על רודיה אף
וחמתו. וכמו כן עתיד לחשף זרוע תפארתו. ולכגס מאבעצצן צאן
מרעתיתו. ולבנות היכל קדש על רום מכונתו. ויקין ויעורר ישני
אדמתו. ויוריד חנוך בן ירד ממעון דירתו. ויעלה מתוך שאול קרה
וכל עדרתו. ויעידו יחד יהוד אליהותו. ואז ירומם קרע עמו ונחלתו.
ויקבלו כל בא עוזם על מלכותו. ונתחזקו עין בעין בהגלותו. ונאמר
זה אלהינו וזה אברתו. ונגילה ונשמה בישועתו:

ותחיש ממשמים. למחולת מלחנים. איש חכליל עיניהם. ולבן שניהם.
ושכלל ממשמים. מקום שם לב ועיניהם. בימינו ובימים ובימי כל
בית ישראל. ונאמר אמן:

יוצר לשבת שלפני שבועות

ס"י א"ב, אברהם.

אָמִינָת עַתִּים אֲצָלוֹ אָמוֹן. **שְׁלֵחִית מְשׂוּלִים לְפִרְדָּס רַמוֹן.** גֶּרֶד
וְכֶרֶלֶם קָנָה וְקָנָמוֹן. מִתְנָה נְתוּנָה מִמְּדָבָר יִשְׁיָמֹן :
אוֹ בְּשִׁמְחָתָה רַכְבָּה הַקָּדוֹשׁ. מְרוּבָּבוֹתִים קָדוֹשׁ. אַלְפִי שְׁנָאָן לְהַחְקָדָשׁ. יְיָ בְּם סִינִי
בְּלִדָּשׁ :

בַּת מֶלֶךְ פָּנִימָה. כְּבֻודָה בְּהִוָּתָה. בְּכִינִיסָתָה לְחַפָּה. רָצָו הַפְּלָל לְרָאוֹתָה.
מָה יִפְתַּח וּמָה נְעַמֶּת הַלְלוּ אָוֹתָה. כִּי טֹב סְחָרָה מְסֻחָר בְּסָף וּמְחֻרְיוֹן
תְּבוֹאָתָה :

גַּם עַל כָּל מְחֻמְדִים חַמְוִידָה וְאַהֲוָה. מְאַשְׁרָת בְּגִים וּלְמַלְכִים תְּאַוְּבָה.
בְּאֶרְחָרֶת שָׁרִים וּמְנְדִיבִים שְׁאוֹבָה. יִקְרָה הִיא מְפִנְגִּים וּכְלַחְפָּצִיךְ
לֹא יִשְׁוּוּ בָּה :

דְּמִיחָה לְהַשְׁוֹזָת הַמְּעַמִּיק לְמַאֲבָזָד. דְּקִיחָה יְרוּוֹ לִנְיתָחָן וּכְבָזָד. מְשִׁלְמָת
שְׁלָוָם לְכָל עַמְל וּיְעַבֵּד. אַרְךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשֶׁמֶאלָה עַשֶּׂר וּכְבָזָד :
הָעַת אָב לְבָנוֹ יְרַשְׁתָה הַקָּנוֹה. שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֶרֶה תּוֹכְתָה חַיִם קוֹנוֹה.
אֶל תַּט יָמִין וּשְׁמָאל וְאֶל תַּנוֹד מִקְנָה. סְלִסְלָה וּתְרוֹמָמָה תְּכַבְּדָךְ כִּי
תְּמִבְקָעָה :

לְשִׁדְיָה כְּמַגְדָּלוֹת וְחוֹמָה בְּאַרוֹתִיךְ. מַעֲשָׂרָה שְׁלִיטִים פָּעוֹז בְּקוּרוֹתִיךְ.
אֲמְרִיךְ אֲמְרִי נָעַם יְהִי מְדִבְרוֹתִיךְ. כִּי לִנְיתָחָן הָם לְרָאשׁ וּעֲנָקִים
לְגִרְגּוֹתִיךְ :

זָהָב וּכְסָף וּכְלַי מְחֻמְדָם. זְלִים יְהִי בְּעִינֵיךְ לְפִי הַדָּרָת הַזָּדָם. בָּה
פָּשִׁים גַּפְשׁ הַבְּשָׂר וְהַדָּם. וּמְצָא חָן וּשְׁכָל טֹב בְּעִינֵי אֱלֹהִים וְאֶדָּם :
חַמְד אֲבָנִי חַפְץ נַפְךְ סְפִיר וִתְהַלֵּם. קְנִינָם לְרַגְעָה כְּמַרְאָה הַחְלוּם. קְנִינָה
גַּנְחָבָה פָּלָט וְתַגְלָם. דְּרִיכָה דְּרִיכָי נָעַם וּכְל נְתִיבָותִיךְ שְׁלָוָם :
טַעַמָּה כִּי טַעַם יְחִיפָרְיוֹ מְצָרִיךְ. הַחַזָּק בְּמוֹסֶרֶה וַיְכַלְמֹו צָרִיךְ.
וְתוֹשִׁיבָה לְבָטָח אֶל עִיר מְבָצָרָה. אֶל תַּעֲזַבָּה וְתַשְׁמַרָה אַהֲבָה וְתַצְרָה :

ידידות משבנותיה תחמד ותתאשר. מעגלת תדריך כי טוב וישר. מצוותיה לנצר על גרגוריתך תקשר. עז חיים היא לפוחזיקים בה ותמכיה מאשר:

כפי נעים לשמרה בסוד מזמותיך. סלסולה וחבוקה קבוע מרווח מותך. מוקול מחותאים להשמע בונח מותיך. רפאות תהי לשך ושקוי לעצמותיך:

לאם אוניך מקחת שמה. לדעת ולהבין אמרי משל ומילאה. לבך נתן במובא ובמוחא. אzo תבין יראת יי' ודעתי אליהם תמצא:

מוסר היראה מעגלת פרדרך. דרך חטאים פטור ומסך. מסודם פרמק למען תחברך. מאורת יי' בבית רשות ונינה צדיקים יברך:

גפלאים ממך עולם ולא גלוים. חדרי חדרים סתוירים וחוויים. עבירות תעבור איי איים. שמע בני וקח אמרי וירבו לך שנות חמימים:

סמכים לעד בכל פנותיך. בנטע מסמר תקעם בכינחתך. משואת רשותים ינצרו משבנותיך. אם תשכב לא תפחד ושבבת וערבה שגתק:

על משר תעמד והתיאכ במצופה. חממתם תחמד משם וישראל מסוף מזקק ומזקב מיפה. כי חיים הם לモזאים וכל בשרו מרפא:

פלאים וגפלאים אמרי הדעת. עמקים משאול להבין ולדעת. נראים גפתלים ולגחסרים מדעת. כלם נכוחים למבין ויישרים לМОזאי דעת: צרופה למאד לשמר הבינה. יראת יי' ראשית חכמה ותבונה. קבוע יחול הפשביל לה התבוננה. תחלת חכמה יראת יי' ודעתי קדושים בינה: קניון פבחר לעיניים מגיהים. שנאת דרך מזדים ומתגאים. سور ואל תחד בקהל יהירים וגאים. טוב שפל רוח את ענוים מלך שלל את גאים:

ראשית חכמה נתיבותיך תישר. צדק ומשפט תכין ותישר. ארחות

חכמָה הבִּינָתִיךְ לֵישֶׁר. בַּדָּרְךְ חֲכָמָה הַוִּרְתִּיךְ הַדָּרְכִּתִּיךְ בְּמַעֲגָלִי
ישֶׁר.

שָׁחר וְאַישׁוֹן הַשְּׁמַר מִמּוֹקֵשׁ. אַחֲרֵי לֹא יוּצַל פָּנֵן תַּנְקֵשׁ. שְׁמַר אַמְּרֵי
וְחַיָּה וְאַל תַּנְקֵשׁ. בָּאַזְקָק כֹּל אַמְּרֵי פִּי אֵין בָּהֶם גַּפְּלָל וְעַקְשׁ :
תוֹחַלָּת לְהֻוגִּיה וּלְשׂוֹמְרִיה סְבָרָה. תַּעַלְהָ וּרְטִיה מַפְצָע וְחַבּוּרָה. תּוֹרָ
מַהְשְׁתַּרְרָה כִּי אִם בִּי לְהַתְּגִּבָּרָה. לִי עַצָּה וְתוֹשִׁיה אַנְיִ בִּינָה לִי גִּבּוּרָה :
אוֹ בְּשִׁמְחָתָה רַכְבָּה הַקָּדָשׁ. מְרַכְבּוֹתִים קָדָשׁ. אַלְפִּי שְׁנָאָן לְהַקָּדָשׁ. יְיָ בָּם סִינִי
בַּקָּדָשׁ :

יוֹצֵר לְשֵׁבֶת נְחָמוֹ לֵרִי יְהוּדָה בֶּן מְנַחָּם

סִי' א"ב, יְהוּדָה, א"ב.

את יּוֹם פְּדוּתְכֶם. אֲחִישׁ וְתַרְבָּ גְּדַלְתְּכֶם. נְחָמוֹ נְחָמוֹ עַמִּי יֹאמֶר
אֱלֹהֵיכֶם : בְּאַשְׁר לִקְתָּת בְּעַזְלִיהָ. בָּם נְחָמוֹת אֲכְפִּילָה . דְּבָרוֹ עַל לֵב
יְרוֹשָׁלַיִם וְקָרְאוּ אֶלְيָה : גַּיל וְשִׁישׁ לְהַגְּבָרָה. גְּבוּל אֶבֶן הַמְּדָבָר . קוֹל
קוֹרֵא בַּמְּדָבָר : יְרָאוּ הַוָּד אֱלֹהֵינוּ וְהַדָּרוֹן. הַעֲשָׂוִים צְבִיּוֹנוּ וּמְצָפִים פְּאָרוֹן. חִזְקוֹ
וּנְתִמְזָקה לְעַשּׂוֹת כְּמַאֲמָרוֹ לְהַאֲמִרּוֹ. קָדוֹשׁ :

דוֹרְשֵׁי יְיָ וּמַבְקָשֵׁי פְּנֵיו וְתוֹרְתוֹ יְשָׁאָלוּ. דָּרְךְ וּמְסָלָול לְמִקְומֵם הַוְּרָאָה
יִסְלָלוּ. כָּל גַּיאָ יִגְשָׁא וְכָל הָר וְגַבְעָה יִשְׁפָלוּ: הַר הַקָּדָשׁ בֵּית מֹשֶׁב יְיָ.
הַיּוֹשֵׁב אֶחָל קָרָא לְכָל הַמּוֹעֵד. וְגַגְלָה כְּבָוד יְיָ : וְלֹא יִפְנִיף עוֹד גּוֹזֵר
וְגּוֹמֵר. וְהִי עִנְיִיךְ רֹואוֹת שִׁיבַת שְׁוֹמֵר. קוֹל אָוֹמֵר :
זָרָע אֲמָת בְּלוֹ מַעֲיר כְּעֵשֶׁב לְהַצִּיעַן. זְדִים יִקְמֹר כְּמַסּוֹבָה בְּלִי לְהַחֲצִיעַן.
יִבְשֵׁחַצְיָר נְבָל צִיעַן : חִיל צּוּבָאים עַל אַרְיָאֵל וְעַל עַמָּה לְכָלָם. חִיל
יְאַחֲזֹון וַיְמַגֵּן חַלְלָם. וּדְבָר אֱלֹהֵינוּ יְקּוּם לְעוֹלָם : טֹוב וְיִשְׁרָה מֹרֶה
חַטְאִים בַּדָּרְךְ בְּצָלָו לְהַחְסָה בְּצִבְיָן. טֻבוֹ לְגַהָר וְלֹוֹמֶר זֶה אַלְיִשְׁעָ
עַמּוֹ עַלְיוֹן. עַל הָר גַּבְּהָ עַלְיִ לְךְ מַבְשָׁרָת צִיּוֹן :

ישמח ויעלז עם בוטח בו. ישע וגדרה לעשות למחטבו. הנה יי' אליהם בחזק יבא: קבוע הלבנון שעיטת כל גועה. בפיר ירבי עמו שם בטוב מרעה. ברועה עדרו ירעעה: למי שלבו נוקפו וגדול בעיניו אוסף עמוסי מעיים. להוציא מלבו ידרש ויתור לפניו קבוץ נוחלי שלולת מים. מי מדר בשעלז מים:

מכות נחמות שחרתי כחיזון עדי נאמני. מאמרם מפיו שמעו ויחלו כל המוני. מי תפן את רוח יי': גץ בטה ישראל בחירות להושענו. נגלה לדורש טובו ישבו לדענו. ואיש עצתו יודיענו: סוד יי' ליראי שמו זכרהו. סוקר מראשת אחרית ושותם תורה אשירהו. את מי נועז ויביגחו:

עם עני מרפק ומרפה. עליזן לתנו בצדך אלהי המשפט. וילמד蒿 באורה משפט: פקודי יום יומם משעשת. פרח לנצר ולשםך בכל עת מודעת. וילמד蒿 דעת: ציון שעריך צדקות אהוב העוסק לרומיינה.

צבינו ימלא ומטע קדר יפארנו. ודרך תבוננות יודיענו: קדושים עoshi רצון נוטה בדק שמים להפליא. קמיהם באין נחשבו לפניהם גואלי. הן גויים במר מדלי: רעתם מהרה מאד ולא שבגו. רפואה למכתם אין על כי נתעבו. וכשתק מא zenith נחשבו: شبטי ישראלי ימלט מקטל. שופט בצדך דלים יחיש ביאתו עמו לנצל. הן איים בדק יטול:

תקיף שגיא פה לא מצאנו מפרום רוח עליינו העיר. תאבת לזופתנו שניגורי עציים על מזבח להעיר. ולבנון אין די בעיר:

יום יום מאהבה מגלה. הרקבה שנימדיין חפצך מפני להعلاה. ותיתו אין די עולה: לאורות הראשונות להעיר מלך ולשכה.

דיין אש ומים הקם לפניך בעשית מракות. ולמי יי' יחליפו פה: הפח בחורי רשע יהו גוררים. מבטחים נאדר בקדש בהדיורים. יعلז אבר בנשרים: חשים קים חזיק ותורתך יעלז. מאורים מהר ובمرעה

טוב ירעע. ירצו ולא יגעו: חיל גוים יאכלו בעב יעופו. קהן גדול וחייב רב מכל קצונות יאפסו. ילבו ולא יעפו: יראו הוד אלהינו והדרו. העושים צבינו ומצפים פיארו. חזקו וגנתזקה לעשות במאמרו להאמירו. קדוש:

אֶרְחָמֵךְ מַרְחָמֵי כִּי רַחֲמָתְנִי. אֶאֱמִירָךְ מַאֱמִירִי כִּי הַאֱמִרָתִנִי.
בְּמַצּוֹדָה הַבָּאתִנִי וּמִשְׁם הַזָּאתִנִי. אֶרְומָמֵךְ יְיָ כִּי דְלִיתִנִי:
גָּבוֹרִי עַלְיךָ בְּגַתְנוּ לְמַאֲבוֹד. פָּמָהוּ הַפֵּל זָאת חֲדָשָׁה לְזַפְּד.

דיין הַעֲבָד בְּטוּב לוּ לְעַבְד. מֵזָה מֶלֶךְ הַכּוֹבֵד:
הַוְּלִילִים שָׁאַלְוִי עֲנֵגָה וְרֶפֶה. מַה דָּוִד מַהוּ שְׁקַדְשָׁתוֹ בְּכָה.
לְתִיק בְּשִׁקְמָק אֵין לוּ עֲרוֹבָה. כִּי לִיְיָ הַמְּלֻכָּה:
זְכוֹר בְּיַיִן לְבָנוֹן בְּחַבֵּי מַתְעֵסָס. מְדִמִּימִי יַאֲבֵד בְּמַסּוֹס נוֹסָס.
חַבֵּל לְפָה נַתְנָה רְשׁוֹת לְבָסָס. נַתְנָה לִירָאֵיךְ גַּס לְהַתְנִיסָס:
טַהוֹר אַהֲבָתוּ בְּגַפֵּשׁ וּבְמַאֲד אַיִּקר. הַן יַקְטְּלָנִי בְּאַמוֹנָתוּ לֹא אַשְׁקָר.
יִשְׁמַד הַמְשַׁמְד וְעַקְרָון תַּעֲקִע. וְגַם נַצְחָה יִשְׂרָאֵל לֹא יַשְׁקָר:
כְּשַׁרְוֹן אָבִי אָחֹז עַצְיכִים הַבְּקִיעָה. מִפְנִי רְצֹן מַרְחָמוֹ רַחֲמִיו הַבְּקִיעָה.
לְהַבִּי וְאוֹרִי יַשְׁקִיעָה. וְהַמְשִׁפְלִילִים יַזְהִירּוּ בְּזַהָר הַרְקִיעָה:

מִשְׁפָט הַשְׁלוּם בְּמִיטָב לְנַקְמָם. לְכָסָף וּנְקָבָב יִשְׁמֹץ וּמַקּוֹם.
נְדִיבֵּר מַה יָּקְרָוּ פְּחַתִּים לְרַקְמָם. כִּי דִם עַבְדָּיו יַקּוּם:
סְרֻעָפִי מַרְחָם לְךָ מַשְׁחָר. עַלְיךָ כָּל הַיּוֹם מַחְנָק אַבָּחָר.
עַקְד עֹזְשָׁקִי מַתְהַלֵּל לִיּוֹם מַחָר. יְיָ הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל תַּאֲחָר:
פֶּלֶל אָוִיבָתִי פְּלִילָה הַתְּנִכָּל. נַחֲלוֹתִי הַדִּיחָה וּמַשְׁמָנִי אַכְלָל.
צַוְרָכָל אֶל הַוּשִׁיעָה יוֹכֵל. תַּפְגִּנוּ כְּצַאן מַאֲכָל:

לְגִיזָן בְּעַצְמוֹתִי פְּתֹורִי מַחְנִיפִי בְּפֶה. שְׁבַת אֲחִים גַם יְחִיד מַה יִפְהָה.
רְדוֹת עַמְנוּ בְּמִלְכּוֹת לְמַה תַּתְרִפְהָה. וְאַנְיִ בְּיִ אַצְפָּה:
שְׁקָר הַחַן וְהַכְּל הַשְׁחָד. מוֹטָב לִי נַקְלָה וְעַבְדָּל מִיחִיד.
תָּמִים אֲהִי עַמּוּ וְלֹא אַפְחָד. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אַחֲד: